

257m326

V.5 - No. 6.

June 1932

2

R673m327 N28

NB2.5.6.

187/64

"SIDDHANTHAM"

Vol. 5—No. 6.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சீதகாந்தம்

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத் திங்கள் வெளியீடு

"எல்லாரும் இன்புந் றீதக்க நீனப்பதுவே
அல்லாமல் வேறென் றநியேன் பராபரமே"

மலர் ௫

ஆங்கீரச ஆண்டு ஆனித் திங்கள்
1932 வரு ஜூன்மீ

இதழ் ௧

உள்ளுறை	பக்கம்
தினசரி வாழ்வில் பெண்கள் அறிவு ... ௧௪ 11 ...	௧௪௫
மூலமந்திரம் ஒதல் ...	௧௫௩
பெரியபுராண இடைச்செருகல்கள் ...	௧௬௦
எலும்புக் கூட்டில் உயிரைப் படைத்தல் ...	௧௬௨
சொற்பொழிவுக் குறிப்புகள் ...	௧௬௩
குருடிகள் திருப்புகழ் விண்ணப்பித்த கல்வெட்டு ...	௧௬௪
திருவாசகம் உரைபுடன் ...	௧௬௪-௪௮

ஆசிரியர் :—ம. பாலசுப்ரமணிய முதலியார், B. A., B. L.

உதவி ஆசிரியர் :—திரு. வி. உலகநாத முதலியார்

சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜம்,

150, கோயிலத்தப்ப ஈயக்கன் தெரு, சென்னை.

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 2-0-0. 1932 வெளிவரக்கே கு. 2-8-0.

தனிப் பிரதி அரை 4.

சமாஜ அறிக்கைகள்

1. நம் சமாஜத்திய அடக்கவிசைச் சத்தப் பதிப்புக்களாகிய திருவாசகமும், திருவாசகம் திருக்கோவையார் திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு ஆகிய எட்டாவது ஒன்பதாவது திருமுறைகளடங்கிய புத்தகமும் தனித்தனியே நாளது ஆங்கிலேய ஆனிமீ உசுவ விபாழக்கிழமை (7-7-1932) மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருநகரத்திரமாகிய ஆனிமகத்தன்று ஆவிடையார் கோவிலென வழங்கும் திருப்பெருந்துறையில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் சுவாமிகள் பாதகாணிக்கையாக வெளியிடப்படும். நம் சமாஜத்தினரும் வேறு அன்பர்களும் வந்திருந்து இச்சிவபுண்ணியத்தில் ஈடுபடுமாறு வேண்டுகிறோம்.

2. சென்ற 15-5-1932ல் சமாஜப் பொதுக்கூட்டம் ஒன்று திரு. வி. கல்யாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள் தலைமையில் இராயப்பேட்டை பாலகப்பிரமணிய பக்தஜனசபையின் குகாநந்த நிலயத்தில் நடைபெற்றது. திரு. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள் “திருவள்ளுவரும் உளநாலும்” என்பதுபற்றி விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள். இதன் சுருக்கம் அடுத்த இதழில் வெளிவரும்.

3. அடுத்த நாள் 16-5-1932ல் சமாஜப் பொதுக்கூட்டம் ஒன்று திரு. ச. சச்சிதாநந்தம் பிள்ளையவர்கள் தலைமையில் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் கூடிற்று. திரு. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள் “மெய்கண்டார்” என்பதுபற்றியும் திரு. ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் “தடுத்தாட்கொளல்” என்பதுபற்றியும் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினார்கள். இக்கூட்டத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் திரு. எம். சின்னசாமி ரெட்டியார் அவர்களால் செய்யப்பட்டன.

4. திருவிழைக்கேரலம் சைவ சித்தாந்த சபையினர் சம்பந்தர் திருநாளை மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடினார்கள். போர்டு ஸ்கூல் ஆசிரியர் கே. வைத்தியநாத முதலியார் சுவாமிகள் சரித்திரத்தை 2-மணி நேரம் பிரசங்கித்தனர். ஆலய தருமகர்த்தரும், மாணவரும் சபையினரும் வேறு பலரும் இருந்து விழாவைச் சிறப்பித்தனர்.

5. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் திருக்கோவையார் தாலுகா போர்டாரவர்கள் நம் சமாஜத்திய மூவர் தேவாரப் பதிப்பில் ஒவ்வொன்றிலும் இருநூற்றைம்பது பிரதிகள் வாங்கி நமக்குப் பெரியதொரு உதவியையும் ஊக்கத்தையும் அளித்துள்ளார்கள். இவர்கள் நன்முறையைப் பின்பற்றி ஏனைய தாலுகா போர்டுகளும் விரைவில் உதவிசெய்ய முன் வருக.

6. சைவத் திருவாளர் பண்டிதமணி - கதிரேசச் செட்டியார் அவர்கள் சென்னைக்கு வந்து நம் சமாஜத்தின் சார்பில் 1932ஆண்டு ஜூலை 1உ முதல் தொடர்ச்சியாக இரண்டு வாரம் நாடோறும் “சிவஞானபோத துட்பங்களை” விரிவுரைகள் வாயிலாக விளக்குவார்கள். தமிழ் நாட்டினர்க்குச் சிவஞானபோத துட்பங்களை யறிய இஃதொரு நல்ல வாய்ப்பாக வுள்ளபடியால், தமிழ் நாட்டின் எப்பகுதியிலுள்ளோரும் சென்னைக்குப் போந்து இவ்விரிவுரைகளைக் கேட்டுப் பயன் பெற்றின்புறுமாறு வேண்டுகிறோம்.

150, கோவிர்த்தப் பாய்க்கன் தெரு,
ஜி. டி. சென்னை, 10-6-1932.

இங்ஙனம் :

ம. பாலகப்பிரஹ்மணியம், காரியதரிசி.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சீத்தாரங்கம்

“ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வானியை உள்நாடு”

மலர் ௫

ஆங்கீரச ஆண்டு ஆனித் திங்கள்
1932 ஸ்ரீ ஜூன்

இதழ் ௬

தினசரி வாழ்வில் பெளதிக அறிவு

[பத் திராசிரியர்]

[குறிப்பு :—இது மன்னார்குடியில் 1-5-32-ல் கௌமார குருகுலத்தில் யாம் நிகழ்ந்த
திய சொற்பொழிவின் சாரம். தத்துவ ஆராய்ச்சிக்குத் துணை செய்யுமெனக் கருதி இது
வெளியிடப்படுகிறது.]

தினசரி வாழ்க்கை :—தினந்தோறும் நமது வாழ்க்கையில் கண், காது,
மூக்கு, மெய், நாக்கு என்ற ஐந்து வழிகளால் நாம் அறிகின்ற பொருள்
களின் தன்மைகளையும் அவைகளால் நமக்கு உண்டாகும் நன்மைகளையும்
நாம் செவ்வையாக உணர்வதில்லை. அவைகள் மிகவும் சாமானியப்பொருள்
களாக இருப்பதால் அவைகளைப்பற்றி நாம் சிந்திப்பதேகிடையாது. ஆனால்
அவைகளைப்பற்றிய சில உண்மைகளை நாம் தெரிந்துகொண்டால் நம்முடைய
இன்பம் நானுக்கு நாள் விருத்தியடையும்.

பஞ்ச பூதங்கள் :—பெளதிக அறிவுஎன்றால் பஞ்ச பூதங்களைப்பற்றிய
அறிவு. பஞ்ச பூதங்கள் பிருதிவி, அப்பு, தேஜஸ், வாயு, ஆகாசம் என்று
வடமொழியிலும், நிலம், நீர், தீ, வளி, வான் என்று சுத்த தமிழிலும்
சொல்லப்படும். இவற்றில் ஒவ்வொன்றைப்பற்றியும் நமது தினசரி வாழ்
வில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய சில விஷயங்களையே நான் எடுத்துச்
சொல்லப்போகிறேன்.

நிலத்தின் தன்மை :—இதன் முக்கியமான தன்மைகள் கடினம், கிடத்
தல், பொறுத்தல் என்பன. இந்த தன்மைகளையுடைய பொருள் எதுவுமே
இவ்வுலகத்தில் இல்லாவிட்டால் நாம் உயிர் வாழவே முடியாது. கடினமான
தல், மண், மரத்துண்டுகள், தூண், ஓடுகள் முதலியன இல்லாவிட்டால்

நாம் வீடு கட்டிக்கொண்டு இருக்கமுடியுமா? கடினமான பாத்திரம் சமையலுக்கும், நாணயம் பண்டங்கள் வாங்குவதற்கும், பேனா காகிதம் எழுதவும் உபயோகப்படுகின்றன. இவ்வாறே எல்லாப் பிருதிவிப் பொருள்களையும் பற்றி யோசிக்கலாம். இஃதேபோல் கிடத்தல் என்ற தன்மையையும் கவனிக்கலாம். இரும்பு பெட்டி, திறவுகோல், நகைகள், சாமான்கள் முதலியன வெல்லாம் வைத்த இடத்தில் கிடவாமல் நீர், தீ, காற்று முதலியவற்றைப்போல் ஓடிவிட்டால் நாம் எவ்வாறு கவலையில்லாமல் வாழமுடியும்? இதேபோல ஒன்றையொன்று தாங்கி பொறுக்காவிட்டாலும் கஷ்டம் ஏற்படும். ஆங்கிலத்தில் இம்முன்று முக்கிய குணங்களை rigidity (ரிஜிடிக்) inertia (இனெர்ஷியா) friction (ப்ரிக்ஷன்) என்று சொல்வார்கள். Friction (ப்ரிக்ஷன்) அல்லது சுர சுரப்பு இல்லாவிட்டால் எந்தப் பண்டமும் வைத்த இடத்தில் நில்லாமல் வழவழுவென்று ஓடிக்கொண்டே யிருக்கும். ஆகையால்தான் இவ்வெல்லாக் குணங்களுக்கும் அடிப்படையாக இருப்பது நிலைத்திருத்தல் என்பதைக் குறிக்கவே பிருதிவிக்கு நிலம்+அம்=நிலம் என்று பெரியோர்கள் தமிழில் பெயரிட்டார்கள்.

மது பூமி:—இம்மட்டில் நிலத்தைப்பற்றிய பொதுப் பேச்சை நிறுத்திச் சுற்றப்பாக நாம் வசிக்கின்ற இம்மநிலத்தைப்பற்றிச் சிறிது சிந்திப்போம். நாம் வசிக்கின்ற பூமி உருண்டை வடிவாக 8000 மைல் குறுக்களவும் 25000 மைல் சுற்றளவும் உள்ளது. இது தன்னைத் தானே 24 மணிக்குள் ஒரு முறை சுற்றி வருகிறது. இதனால்தான் பகல் 12 மணியும் இரவு 12 மணியும் ஏற்படுகின்றன. இதைத் தவிர சூரியனைச் சுற்றி 365½ நாளுக்கு ஒருமுறை வருகிறது. இதுதான் ஒரு வருஷம் என்பது.

பூமியின் கட்டிப் பகுதி:—நிலத்தைத் தோண்டிக் கொண்டே சென்றால் 50 அடி ஆழத்துக்கு 1 டிக்ரிவீதம் உஷ்ணம் அதிகரிக்கின்றது. இவ்வாறு கணக்கிட்டால் இரும்பு, செம்பு, பொன், வெள்ளி முதலிய எதுவும் 20 மைல் ஆழத்துக்குமேல் கட்டியாக இருக்கமுடியாது. இதைப் போன்ற பலவகைக் கணக்கு முறைகளினால் பூமியின் கட்டிப்பகுதி solid crust (சாலிட் கிரஸ்ட்) 17½ மைல் பருமனுடைய தென்றும் அதற்குக்கீழ் எல்லாம் உருகிய இளம்பாகாகவும் வெப்பமான வாழுவாகவும் இருக்கும் என்றும் கணிப்பிடித்துள்ளார்கள். ஆகையால் 8000 மைல் பருமனுள்ள இப்பூமியில் $(17½ + 17½) = 35$ மைல் கனம் தான் கட்டிப்பகுதியாயிருக்கிறது. அதாவது தேங்காயில் ஒடுபோல் கட்டிப்பகுதி யிருக்கிறது. இவ்வளவு இலேசான கட்டிப்பகுதிதான் ஜீவராசிகள் உயிர் வாழ்வதற்குரிய கடினம், கிடத்தல், பொறுத்தல் முதலிய பிருதிவித் தன்மைகட்கு மூலாதாரமாயிருக்கிறது.

புலத்தின் கூறு:—இனி இந்நிலத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் மேலே வெங்காயப் புரைபோல சில அடிகள் ஆழமிருக்கும் புலம் (சாயில் Soil) என்பதைக் கவனிப்போம். செழிப்பான நிலத்தின் (அதாவது புலத்தின்) மண் பருமனுக்கு தண்ணீரும் காற்பங்கு காற்றும், மீதமுள்ள அரைப்பங்கு காற்றும்.

சில நான்குபாகம் பலவகையான உலோக உப்புக்களும் ஒரு பாகம் உயிர்ச் சத்தம் (Organic matter) இருப்பதாக உழவு நூலார் கணக்கிடுகின்றார்.

அதாவது நூற்றில்

நீர்	25% பங்கு
காற்று	25 „
உப்புகள்	40 „
உயிர்ச்சத்து	10 „

உப்புகள் என்பதில் பெரும்பான்மை சிலிகா (Silica) என்ற மணல் சத்தும் சிறுபான்மை இரும்பு, அலுமினியம், பொடாசியம், பாஸ்பரஸ், கந்தகம், சுண்ணாம்பு, கரி முதலிய சத்துக்களுமாக இருக்கும். மண்ணில் மணற்பாங்கு, களிப்பு என்று இரண்டு விதமுண்டு. இவற்றுள் மணற்பாங்கில் சிலிகா என்பது மிகுதியாகவும் (பத்தில் ஒன்பது பங்கு) ஏனைய உப்புச்சத்துகள் குறைவாகவுமிருக்கும். களிப்பு மண்ணில் சிலிகா (பாதி பங்கு தான்) குறைவாகவும், அலுமினியம் இரும்பு உப்புகள் (மூன்றில் ஒரு பங்கு) களிப்புக்குக் காரணமாகவும், சுண்ணாம்புச் சத்தும் பாஸ்பரஸ் (Phosphorus) சத்தும் மணற்பாங்கைவிட நான்கு மடங்கு அதிகமாகவும் இருக்கும். மேலும் மணற்பாங்கைவிடக் களிப்பு மண்ணில் உயிர்ச்சத்து மிகுதியுமுண்டு. மணற்பாங்கு நிலத்துக்கு உயிர்ச் சத்தான எருவிடுதலும் களிப்பு நிலங்களுக்கு சுண்ணாம்பு வைத்து சிறிது மணற்பாங்காக்குவதற்காக நன்றாக உழுதலும் செய்யவேண்டும்.

புலத்தில் கிருமிகள்:—புலத்தில் கோடிக்கணக்கான கிருமிகள் இருக்கின்றன. இவைகட்குச் சாயில் பாக்டீரியா (Soil bacteria) என்று பெயர். இவைகளின் முக்கியமான தொழில் நிலத்திலுள்ள உயிர்ச் சத்து உப்புச் சத்து முதலியவைகளைப் பிரித்துச் சுலபமான பண்டங்களாகப் பயிர்வர்க்கங்களின் வேர் மயிர்க்கால்களில் ஊட்டுவதேயாம். இவைகள் நன்றாய் ஜீவிக்கவேண்டுமானால் இவைகளுக்கு நல்ல காற்று தண்ணீர் முதலியன தேவை. மண் களிப்பு மிகுதியாயிருந்தால் அதற்குள் நல்ல காற்று உலவ முடியாது. ஏனெனில் மண் துளிகளிடையிலுள்ள இடைவெளி (Pores) குறைந்து காற்றோட்டத்தை நெருக்கும். இந்த காரணத்தினாலேயே நீரோட்டமும் உஷ்ணத்தின் ஓட்டமும் தடைபடும். ஆகையால்தான் ஒரு புலம் மண் காற்புலம் ஆகும்படி உழுதால் எரு வேண்டியதில்லையென்று திருவள்ளுவர் கூறினார்.

“தொடிப்புழுதி கஃசாவுணக்கிற் பிடித்தெருவும் வேண்டாது சாலப்படும்”

என்பது திருக்குறள் (1037-வதுகுறள்.)

தஞ்சை ஜில்லாவில் புலம்:—தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் நிலம் மிகச் செழிப்பாக இருந்தபோதிலும் போதுமான அளவு உயிர்ச்சத்து, உப்புச் சத்து, பாஸ்பரஸ் சத்து இங்கில்லை என்று விவசாய இலாகா தீர்மானித்திருக்கிறது. இதற்குக் கால்நடை எரு, தழை எரு, எலும்புச்சத்து எரு, புண்ணாக்கு முதலிய எருக்கள் தேவை. இங்கே ஒரு ஏக்கராவுக்கு எவ்வளவு விளைகின்றதோ அதைப்போல் ஸ்பெயின் (Spain) தேசத்தில்

வாலென்ஷியா (Valentia) என்ற இடத்தில் 5½ பங்கு அதிகமாக விளைகின்றது. எல்லாத் தேசங்களைவிட இந்தியா தேசத்தில் தான் விளைவுமிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்று விவசாய நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆகையால் இனியாவது நிலத்தின் கூறுகளை நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டு விழிப்பாக நாம் வேலை செய்யவேண்டும். இம்மட்டில் நிலத்தைப்பற்றிய பேச்சை நிறுத்தி இனி நிரைப்பற்றி யோசிப்போம்.

நீர் அல்லது அப்பு:—இதன் தன்மைகள் நெகிழ்ச்சி, குளிர்ச்சி பதஞ் செய்தல் முதலியன. இவைகள் எல்லாவற்றிலும் முக்கியமானது நெகிழ்ச்சி என்பதே. மேலே யிருந்து கீழே ஓடுவது, மாவாடிவுள்ள பொருள்களைக் கரைப்பது முதலிய தொழில்கள் இத்தன்மையின் காரியங்கள். பொதுவாகக் கடினத்தைக் குறைத்து மென்மையை அதிகரிப்பது நீரின் இயல்பு. இத்தன்மைகளால் நமது வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சௌகரியங்கள் எண்ணிறந்தன. மேலே யிருப்பது கீழே ஓடுவது என்ற சபாவம் நீருக்கு இல்லாவிட்டால் மழை பூமியில் பெய்யாது, ஆறுகள் வாய்க்கால்கள் ஓட முடியாது, நாமும் தண்ணீர் குடிக்கவும் முடியாது. கரைக்கின்ற சக்தி நீருக்கில்லாவிட்டால், நிலத்திலுள்ள உப்புச் சத்துக்கள் முதலியன கரையாமல் செடிகொடி பயிர் முதலியவற்றின் வேர்க்கால்களில் பாயாமல் பயிர்களும் தாவரவர்க்கமும் உலகத்தில் இல்லாமலே போகும். நமது சாப்பாடு கரையாமல் ஜீரணமாகாமல் நாமும் உயிர் வாழமுடியாது. இரத்த ஓட்டமும் இராது. எனவே நமது உலகம் தாவரங்களும் மனிதவர்க்கமும் மிருகவர்க்கமும் இல்லாத உலகமாய்விடும். சந்திரலோகத்தில் தண்ணீர் இல்லையென்றும் ஆகையால் தாவரங்களும் வேறு எவ்வகை உயிர் வர்க்கங்களும் ஆங்கிலையென்றும் வானநூலார் கூறுகின்றனர். இன்னம் இவ்வாறே நுணுகி நுணுகியோசித்துச் செல்லலாம். இம்மட்டில் பொது ஆராய்ச்சியை நிறுத்தித் தண்ணீரைப்பற்றிச் சிறப்பாக யோசிப்போம்.

நீரின் ஆக்கம்:—இரண்டு பாகம் நீர் வாயு ஒரு பாகம் பிராண வாயு என்ற இவற்றின் சேர்க்கையால் தண்ணீர் ஆக்கப்பட்டது. இதில் எரிக்கும் சக்தி பிராணவாயுவுக்கும் குளிர வைக்கும் சக்தி நீர்வாயுவுக்கும் உண்டு. தண்ணீரிலுள்ள பிராணவாயு பல உப்புச்சத்துக்களோடு சேர்ந்து சூட்டை உண்டாக்கவும் நீர்வாயு சில வாயுக்களோடு சேர்ந்து அமோனியா முதலிய நெடிகளை உண்டாக்கவும் பயன்படும். தண்ணீரிலுள்ள பிராணவாயுதான் இரும்பு முதலிய கடினமான பண்டங்களோடு சேர்ந்து அவைகளைக் கரையக்கூடிய உப்புக்களாக மாற்றுகின்றது. பிறகு உப்புக்களை செடிபயிர்களின் வேர்க்கால்களில் ஊட்டி வளர்க்கிறது. நாம் இரும்புச் சத்தை நேராக உட்கொள்ளமுடியாது, கீரைவர்க்கம் இலைக்கறி மூலமாகவே உட்கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் இரும்புச் சத்தைப் பதிய வைப்பது தண்ணீரிலுள்ள பிராணவாயுவின் வேலையே. இன்னம் பலவகையாகத் துருநியாராயந்தால் நீரின் பெருமையும் அவசியமும் நன்கு விளங்கும். இதற்காகத்தான் நமது தமிழ் நூல்களிலும் புராணங்களிலும் முதன் முதலாக நாட்டுப்படலம் என்று தொடங்கி நீர்வளத்தை அபரிமிதமாக வருணிப்பது வழக்கம். திருக்

ககரு அரியொடு பிரமற்கு அளவறி யாதவன்
பரிமா வின்யிசைப் பயின்ற வண்ணமும்
மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன்
பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்
பத்திசெய் யடியரைப் பரம்பரத் (து)உய்ப்பவன்
கஉ௦ உத்தர கோச மங்கை யூராகவும்

மாதின்' என்பதில், இன் - சாரியை, 'மாப்பெரு' என ஈரடை கொடுத்தது, கைமாரின்மையும் அளவின்மையுங் குறித்தற்கென்க. நாதத்தவத்திலுள்ள சூக்குமைவாக்கு என்றும் ஒலித்துக் கொண்டிருப்பதனாலே உலகெலா மியங்குமாதலின், அதனைப் பெரும்பறை என்றார். நவிலுதல் - இடையின்றிப் பயிலுதல். இறைவன், உயிர்கள் மேல் வைத்த கருணையாலே, தூயமாயை நின்று, சிவதத்துவமாகிய நாதத்தவத்தைத் தோற்றுவித்தலின், 'கருணையன்' என்பதோடு, நாதப்பெரும்பறை யென்பதை உடன்புணர்த்துக் கூறினர். அழுக்கு நீங்கிய பின்னும், அது அடையாமற் காத்தலின், அழுக்கு, உரையுள், வாசனாமலம் எனப்பட்டது. மலமூன்றாதலின், இறைவன் அதனை நீக்குவதற்கு மூவிலைச் சூலத்தைக் கைக்கொண்டனர் போலும். கழுக்கடை = மூவிலை வேல். ஆணவமுள்ளவிடத்தே, வினையுமாயையும் நுட்பமாக உண்மையின், மூன்றையும் மூலமாகியவை என்றார். மலங் காரணமாக வரும் உடம்பு இறைவற்கின்மையின், 'தூயமேனி' என்றார். தூயமேனியுடையவனே, அழுக்கை நீக்க வல்லவனென்பது கருத்து. சுடர் - சிவஞானம், தலைவியினுள்ளத்தைத் தனது மாலையாற் கவருந் தலைவன்போல, இறைவன் அன்பருள்ளத்தைத் தமது தூய அடையாள மாலையாற் கவர்வதலின், 'காதலனாகி எலுடைத் தாக எழில்பெற' என்றார். எல் = பொருத்தம். எழில் = எழுச்சி, கிளர்ச்சி.

உரை (ககரு - கஉ௦) :— (செருக்கினாலே) திருமாலும் நான்முகனும் அடி முடி தேடி அளந்தறிய வொண்ணாத பெருமான். (தாழ் மனமுடைய அடியார் பொருட்டுக்) குதிரையாகிய விலங்கின்மீதேறி வந்த திறமும், (வீடுபெற்றிற்குரிய அன்பர்) திரும்பிப் பிறவியில் வாராத வகையை அருள் செய்யும் பெருமான், பாண்டி நாட்டினையே

ஆதி மூர்த்திகுட் கருள்புரிந் தருளிய
தேவ தேவன் திருப்பெய ராகவும்
இருள்கடிந் தருளிய இன்ப ஊர்தி
அருளிய பெருமை அருண்மலை யாகவும்
கஉரு எப்பெருந் தன்மையும் எவ்வெவர் திறமும்
அப்பரி சதனா லாண்டுகொண் டருளி

தமது பழைய திருநாடாகவும், மெய்யன்பு செய்யும் அடியாரை அபா
முத்தி பாமுத்திகளிற் சேர்ப்பவன் உத்தரகோச மங்கையினைத் தமது
நகரமாகவும்,

குறிப்பு (கஉக - கஉ௦):—பாண்டிய நாட்டிலே இறைவன் முதற்
கண் தக்க தவத்தினர்க்கு ஞானமும் வீடும் நல்கினமையில், நிலவுல
கிலே அதனைப் பழையபதி என்றார். பதி நாட்டையுங் குறிக்கும்.
உத்தரகோச மங்கையில் அறுபத்து நால்வர்க்கு இறைவன் சிறப்பாக
ஆகமம் அறிவுறுத்தினமையின், அதனை, ஊரென்றார்.

உரை (கஉக - கஉ௧):—காரணேசுரர்களாகிய முதல்வர்கட்குத்
திருவருள் புரிந்து அதிகாரம் நல்கிய 'மகாதேவன்' என்பதைத்
தனது திருநாமமாகவும், அடியார்க்கு ஆணவத்தை நீக்கிப் பேரின்ப
வாகன மருளிய தனது அருட்பெருந்தன்மையே, கருணை மலையாக
வும் கொண்டு, எவ்வகைப் பட்டவர்களுடையவும் எத்தகைய பேரி
யல்பையும், பக்குவத்தையும் அறிந்து அவரவர்க்கேற்ற முறையினால்,
அவ்வவரை ஆட்கொண்டருளியும்,

குறிப்பு (கஉக - கஉ௧):—சுத்ததத்துவங்களிலுள்ள, அயன்,
அரி, அரன், அனந்தர், அணுசதாசிவர் முதலியோர் கீழ்ப்பட்ட
தத்துவங்களிலுள்ளோரை யியக்குவதாற் காரணேசுரராய் ஆதி மூர்த்தி
களெனப்பட்டனர். சிலர், மும்மூர்த்திகளை ஆதி மூர்த்திகளெனக்
கொண்டு, அவர்கள் தலைவனாகிய சிவபெருமானைத் தேவதேவனென்
பர். பேரின்ப வுணர்ச்சியானது பாமுத்தியடைதற்கு உயிர்களை மேற்
கொண்டு சேறலின், அதனை 'ஊர்தி' என்றார். ஈற்றடிகளிலே
இறைவனது வரம்பிலாற்றல் கூறப்பட்டது, மேற்போந்த அடிகளில்,

நாயி னேனை நலமலி தில்லையுட்
கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகென
ஏல என்னை ஈங்கு ஒழித்தருளி
கஉ௦ அன்றுடன் சென்ற அருள்பெறும் அடியவர்
ஒன்ற ஒன்ற உடன்கலர் தருளியும்
எய்தவர் திலாதார் எரியிற் பாயவும்
மாலது வாகி மயக்கம் எய்தியும்
பூதல மதனிற் புரண்டுவீழ்ந் தலறியும்
கஉ௫ கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்பு
நாத நாத வென்றழு தாற்றிப்
பாதம் எய்தினர் பாதம் எய்தவும்
பதஞ்சலிக் கருளிய பாமநாடக என்று
இதம்சலிப் பெய்தகின்று ஏங்கினர் ஏங்கவும்

அரசர்க்குரிய கொடி, ஆறு, பறை, படை, மலை, ஊர்தி, நாடு, ஊர்,
பெயர், மலை யென்னப்படும் பத்துறுப்பும் பகரப் பட்டமை காண்க.

உரை (கஉ௧ - கஉ௨):—நாய்போலுங் கடையேனாகிய என்னை,
நன்மை மிகுந்த தில்லைப்பதியின்கணுள்ள அழகு நிறைந்த அம்பலத்
தின் கண்ணே வந்து (கலப்பாயாக) என்று, என் வினைக்குப் பொருத்த
மாக, என்னை இந்நிலவுலகத்தே கழித்தோதுக்கி, என்னை ஆட்கொண்ட
அன்றே, வீடு கூடுதற்குரியராய்த் தன்னோடு போந்த அடியார்கள் தங்
கன் பக்குவ வளவில் தன்னோடு வந்து சேரச் சேர அவர்களோடு
இரண்டறக் கலந்தருளியும், அங்ஙனம் தன்னோடு உடனே கலக்கப்
பெறுதவர்களுட் சிலர், நெருப்பில் வீழ்ந்து (தன்னோடு கலக்கவும்),
சிலர், வீடெய்தும் ஆசை மயமாகி மயங்கி உயிர் நீத்துத் தன்னை
யடையவும், சிலர் வீடு உடனே பெறாத வருத்தத்தால், நிலத்தினிமிது
வீழ்ந்து புரண்டு, அழுது தன்னையடையவும், விரைந்து நடந்தோடிக்
கடலில் விழுவதற்கு நெருங்கித் தலைவனே, தலைவனே என்று அழுது
அலறி உடம்பு நீத்துத் தன்திருவடி யடைந்தவர், அவ்வாறடையவும்,

பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க

ஒருவ னென்னு மொருவன் காண்க

விரிபொழில் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க

சுரு அணுத்தருந் தன்மை இலையோன் காண்க

இணைப்பரும் பெருமையி லீசன் காண்க;

அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க

மருவியெப் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க

சிலர் இயற்கைக் சட்டங்களைத்தையும் உணர்ந்தாற்போலக் கடவுள் செயல் இயற்கைக்கு மாறாகவெனப் பேசி, அற்புதங்களை மறுப்பார். அது பொருந்தாமை ஈண்டுக் குறிக்கப்பட்ட தென்னலாம். வழிபடுவார்க்கு அவ்வவர் பொருளாய் நின்றருளுதலின், 'அநேகன்' என்றார். சொல் = புகழ்ச்சி. புகழ்ச்சி மிக்க விண்ணவர் பதவிகளைத் தோற்று வித்தவனாய் அவற்றிற்கு முற்பட்டவனாய் இறைவன் இருத்தலின், அவனைப் பதவிசுளிலுள்ள தெய்வங்களோ டொருவனாகக் கணித்தல் தவறென்பார், அவன் பதங்கள் யாவையும் கடந்தவன் என்றார். பதங்களைக் கடந்து உயிர் பாழுத்தி யடையினும், அது பழையையுடையதாகாது; இறைவனே 'தொல்லோனாவெனென்பது. பதம், என்பதற்குத் தாம் என்று பொருள் கொண்டு, சொல்லினாலே யுணர்த்தப்படாது, 'சொல்' தோன்றுவதற்கு முன்னே யுள்ளோன் என்றொன்றை மொன்று. 'சித்தமும்' என்றமையால், வாக்கிற்குள் காயத்திற்கு மெட்டாதவனென்பது கூறியவாறாயிற்று. தம்மை மறந்து செய்யும் மெய்யன்பினுள் அகப்படுவென்றது, ஒன்றிற்கும் எட்டாதவனென்றால், அவனாற் பயன் பெறுதல் இயலாதோ என்ற ஐயத்தை நீக்குதற் பொருட்டென்க.

உரை (சஉ - சஅ) :—ஆனால் அன்பாகிய வலையிலகப்படுவோன்; ஒப்பற்றவனென்று சொல்லப்படும் ஒரு கடவுள்; விரிந்த உலகமெங்க ணும் பார்த்து நின்றோன்; அணுவிற் காணப்படும் நுட்பத்தன்மையிலும் வியக்கத்தக்க நுட்பமானவன்; ஒப்பிடுதற்கரிய பெருமையுடையவற்றின் தலை நின்றவன். ஆய்ந்தறிதற்கு அல்லது பெறுதற்கு அரிய பலவற்றுள்ளும் அருமையி லருமையுடையோன்; எல்லாப் பொருள்களையும் தழுவி நின்று அவற்றை வளர்த்துக் காப்பவன்;

தில்லையில் அருளிய

திருவண்டப் பகுதி

(சிவனது தூலகுக்குமத்தை வியந்தது)

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்ப ருந்தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இன்றுழை கதிரின் துன் அணுப் புரையச்
சிறியவாகப் பெரியோன்; தெரியின்

(= அண்டப்பகுதி யென்று தொடங்குந் திரு.அகவல்)

(= சிவபெருமானது வியாபகப் பெருமையும் வியாபக நுட்பமும் பாராட்டியது.)

உரை (க - சு) :—ஆராயுமிடத்து, அண்டமாகிய பேருலகின் பகுதிகளின் உருண்டை வடிவான விளக்கமும், அவற்றின் எல்லை யற்ற இயல்புகளும், பல்வகை வளம் பொருந்திய பெருமைமிக்க தோற்றங்களும், அவை ஒன்றிற்கொன்று மேலாக நின்ற எழுச்சியின் வேறு பாடுகளைக் கூறுங்கால், நூற்றொருகோடிக்கிகமாக அளவில்லாமற் பார்த்து பெருகியுள்ளன. (அத்தகைய உலகுக எல்லாம்) வீட்டினுள்ளே (பலகணிவாயிலாகப்) புகுகின்ற பகலவன் கதிர்களிலே நெருக்கமாகக் காணப்படும் அணுக்களை யொப்பச் சிறியனவென்று சொல்லும் படியாகத் தான் பெரியனாய் விளங்கும் முதல்வன்.

குறிப்பு (க - சு) :—தெரியின் என்பதை முதலிற்கொள்க. அண்டம், பல உலகத்தொகுப்பு, கதிரவின் சுற்றியுள்ள உலகங்களின் தொகுப்பை ஒரு அண்டமென்னலாம். உலகங்கள் அண்டத்தின் பகுதிகளாய் உருண்டை வடிவானவா யமைதல் காண். 'நூற்றொரு கோடி' என்பது அளவின்மையைப் பெரிதாகக் குறித்து நின்றது.

பரமா னந்தப் பழங்கடல் அதிலே
கருமா முகிலிற் றேன்றித்
திருவார் பெருந்துறை வரையி லேறித்
திருத்தகு மின்னொளி திசைதிசை விரிய
எஃ ஐம்புலப் பந்தனை வாளரவு இரிய
வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
நீடுழில் தோன்றி வானொளி மிரிர

யுணர்ந்தேன். (என்னை?) இந்நிலவுலகத்திலே, (என்னை ஆட்கொள்ள வேண்டி)த் தனது செவ்விய பாதங்கள் பொருந்த வந்தவன்; பேரின்ப மளிக்கும் பரம்பொருளானவன் என்று சிறியேனும் தெளிந்தேன். அவன் குவளை மலர் போன்ற கண்களையுடைய உமை யொருபாகன். திருவருட் சத்தியுந் தானு மொருங்கு வந்து என்னைப் பிறவித் கடலி னின்று எடுத்தாட்கொண்டு போருள் புரிந்தவனென்றறிக.

குறிப்பு (ருக - சுரு):—மேலே தானுந் தன்மையலும் தாழ்சடை யோனாண்டிலனேல்' என்றதுக் காண்க. பாசம் நீங்கிய காலே, திரு வருட் சத்தியின் துணைகொண்டு சிவத்தை யடைதலின் அம்மையை யுடன் கூறினர். குவளை - தண்ணருளாக் குறிக்கும். அது நீலோற் பல மெனப்படும். பாசரீக்கத்திற்கு அவனும் சிவப்பேற்றிற்கு அவ னுந் காரணாதலின், இரண்டையும் ஒருங்கு பெற்ற அடிகள் தம்மை அவளுந்தானும் உடனே யாட்கொண்டருளினமை கூறினர்.

உரை (சுச - எஉ):—மேன்மையான பேரின்பக் கடல் முழு வதுமே, சூல்கொண்ட கரிய பெருமேகம் போல வடிவெடுத்தது, அழகு நிறைந்த திருப்பெருந்துறை யென்னும் மலைமேலேறித் தக்க அருளா கிய மின்னல் வெளிச்சமானது ஒவ்வொரு திசையிலும் பரவ, ஐவகை வேட்கைப் பிணிப்பாகிய, வான்போன்ற கொடிய பரம்புகன், கெட் டோட, (பிறவியின்) கடுத்துன்பமாகிய வேனிலானது தனது விரிந்த தலையை மறைத்துக்கொள்ள, மிகுந்த அழகுடைய தோன்றிச் செடி போல, ஆட்கொள்ளத் தோன்றிய ஆசிரியரது ஞான வொளிவினங்க,

குறிப்பு (சுச - எஉ):—'அதுவே' என்பது பரமானந்தப் பழங் கடலில் ஒரு பகுதி மாத்நிரமின்றி முழுவதுமே என்பதைக் குறித்து நின்றது. கரு=சூல்; நிறைநீர். புலம்=பொறியறிவாவாகிய அவர்,

அருள்நனி சுரக்கும் அமுதே காண்க
கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க
புலனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க
சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க
அவனெனை யாட்கொண் டருளினன் காண்க
குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
கரு அவளுந் தானு முடனே காண்க

இருதன்மையுமில்லாதவருமுள்ள வடிவொடு தோன்றுவதால் அவற்றின் தன்மை யுடையானெனப்படுவோன். அவனை (ஒன்றுக்கும் பற்றாத) அடியேனுந் கண்ணை காணப்பெற்று மகிழ்ந்தேன்.

குறிப்பு (சச - ருஅ) நூலறிவு தூயமாயையிலெழும் நால்வகை வாக்கிற்கப்பாற்பட்டதன்று. அதனால், தூயமாயையுந் கடந்த முதல் வீண அவ்வறிவால் அறிய முடியாதென்றலு மொன்று. மேன்மை யுடையார்பாலுந் தாழ்மையுடையார்பாலும் இறைசெயல் காணப்படுத லின், 'மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன்' என்றாரென்க. கற்பம்-படைப்பு முதல் இறுதிவரையுள்ள பெரும்பொழுது, இறைவன்முன், கால மனைத்தும் ஒருங்கே தோன்றுதலின், 'கற்பமு மிறுதிபுந் கண்டோன்' என்றாரென்க. 'தேவர்' என்றது ஞானம்பெற்ற உருத்திர வர்க்கத் தாருக்குக் கீழ்ப்பட்ட வானவரையே குறிக்கும். பெண், ஆண், அலி என்ற மூவகைத் தோற்றங்கட்குந் காரணமாய் பெருமானே, அத்து விதக் கலப்புப்பற்றி, அத்தன்மைகளை யுடையானென்றலுமொன்று. இறைவன் ஆண்மூர்த்தங்களாகவும், சத்திமூர்த்தங்களாகவும், அருவுருவ மூர்த்தமாகவந் தோன்றுதலின், அவ்வாறு கூறினாரென்பாருமுள். அடிகட்கு இறைவன் திருவடிவு காட்டினமை தெளிவு. திருவருளை நாடா நிலைமை தன்பாலுளதாக அடிகள் கருதுதலின் 'யானும்' என் றார். தன் சிறுமையும் இறைவன் பெருமையுந் குறித்தவாரும்.

உரை நடை (ருக - சுரு):—இறுதி இரண்டடிகளையும், 'அவ னெனை...காண்க' என்ற அடிக்கு முன் வைத்துப் பொருள் கொள் ளுக.

உரை (ருக - சுரு):—அவன் அருளானது மிகுதியாக முகிழ்க் கும் அமுத ஊற்றானவன்; அவனது இரக்கத்தின் பெருமையை

கச௦ எழில்பெறும் இமயத் தியல்புடை அம்பொற்
பொலிதரு புலியூர் பொதுவினில் நடம்நவில்
கனிதரு செவ்வாய் உமையொடு காளிக்கு
அருளிய திருமுகத் தழகுறு சிறுநகை

பதஞ்சலி முனிவர்க்கருள் புரிந்த மேலான அற்புதக் கூத்தனே
யென்று தொழுது உள்ளஞ் சலிப்படைய நின்று ஏக்கமுற்றவர், அவ்
வாறேங்கித் (தன்னை யடையவும்,)

உரை நடை (கச௦ - கச௧) :—‘ஒலிதருகலை புயர்கிழவோனே,’
என்பதை முதலிற் கொள்க.

உரை (கச௦ - கச௩) :—மந்திர ஒலிகள் பயிலும் (புகழ்மிக்க).
கயிலைமலையின் பெருந்தலைவன், மிக்க எழுச்சிபெற்ற பணிமலைபோல்
ஒங்கிய தன்மையுடைய அழகிய பொன்னொளி திகழ்கின்ற புலியூரா
கிய தில்லை யம்பலத்தின் கண்ணே தன்னொடு கூத்துப் பயில்கின்ற
இனிமை மிக்க சிவந்த வாயினையுடைய உமையம்மைக்கும் காளியம்
மைக்கும் அருள் புரிதற் பொருட்டுத் தனது திருமுகத்தினிடமாகக்
கவின் மிகுந்த புன்சிரிப்புக் காட்டும்,

குறிப்பு (கச௦ - கச௩) :—சுத்த தத்துவச் சார்புடையது கயிலை
யாதலின், அத்தத்துவத்திலெழும் மந்திர ஒலி ஆண்டுப் பயிலுதல்
கூறப்பட்டது. கயிலையிற் பிற அதிகார மூர்த்திகளுளாயினும், இறை
வனே முழு முதலாட்சியுடையதாதலின், ‘உயர்கிழவோன்.’ என்றார்.
இமயமலை, மிக்க உயர்வுடையது வெளிப்படை, அது பொன்னிறத்த
தென்ற கொள்கையுண்டு. ‘நடம் நவில்’ என்பதை ‘இறைவன்’ என்ப
தொடுங் கூட்டலாம். பாணிதந்து உடன் உலவுதலின், உமை நடம்
நவில்கின்றாளென்னலாம். காளி இறைவனொடு வாதாடி நடம்
பயின்று ஊன நடனமியற்ற இயலாது தோற்றனளென்ப. அரு
ளிய - ‘செய்யிய’ வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம். மகிழ்ச்சிபற்றி உமைக்
கும், இகழ்ச்சிபற்றிக் காளிக்கும் புன்னகை காட்டினனென்றது
முண்டு.

நூலுணர் உணரா நுண்ணியோன் காண்க
நூ0 மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க
அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் காண்க
பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க
நிற்பதுஞ் செல்வதும் ஆனோன் காண்க
கற்பமும் இறுதியுங் கண்டோன் காண்க
நூ0 யாவரும் பெறவுறும் ஈசன் காண்க
தேவரும் அறியாச் சிவனே காண்க
பெண்ணுண் அலியெனும் பெற்றியன் காண்க
கண்ணால் யானுங் கண்டோன் காண்க

குறிப்பு (சஉ - சஅ) :—அன்பர்பால் இறைவன் தானே வந்
தருளுதல், மீன் மான் முதலியன வலைபுள் தாமே வந்து சிக்குதல்
போலுதலின், அவ்வாறு கூறினரென்ப. வலையைப் பாப்பினவர்
செயலற்றிருத்தல்போல, அன்பரும் அன்புமாத்திரமுடையராய்ச்
செருக்கற்றுச் செயலற்றிருத்தல் குறித்தவாரும். யானே கருத
வர நாடார், சும்மாவருவார்’ என்றதுமது. வலையிற் சிக்கியவை
வெளிப்போகாமையோல, அன்பிலீடுபட்ட கடவுள் அன்பரை விட்டக
லாமையுங் குறித்தவாரும். பொழில் = உலகம். விரிந்தோன் = இயல்
பாகவே வியாபகமுடையோன். மிக நுண்ணியவற்றுள் நுண்ணிய
னாய்ப் பெரியவற்றுட் பெரியனாய் அரியவற்றுள் மிக அரியனாயுள்ள
வன், பெருங் கருணையால் எவற்றிற்குஞ் சார்பாய் அவற்றைப் பாது
காப்பானென்பது பிற அடிகளிற் குறிக்கப்பட்டது.

உரை (சக - சஅ) :—(பொருள்களைச் சுட்டியறியுங்) கல்வியறிவி
னாலே நேரே அறியப்படாத நுட்பமுடையோன்; மேலுங் கீழுமாய்
எங்கும் நிறைந்தவன்; முடிவும் மூலமுமில்லாதவன்; பிறவிக்கட்டை
யும், பிறவி நீக்கத்தையும் உண்டாக்குவோன்; இயங்காப்பொருள்,
இயங்கும்பொருள் எல்லாவற்றினுங் கலந்து அவையேயாய் நின்றவன்;
ஊழி நிகழ்ச்சியும் அதன் முடிவும் பார்த்தவன்; (பக்குவம் வந்தகாலே)
எல்லாரும் தன்னை அடையும்படியாக வந்து ஆட்கொள்ளும் முதல்
வன். ஆனால் (மலம் நீக்கப்பெறுத) எத்தகைய விண்ணவரும் காண்
வொண்ணாத மங்கலப் பொருளாவான்; பெண்ணாகவும் ஆணாகவும்

களில் முக்கியமானவை தைராய்ட் (Thyroid இது கழுத்தினிருக்கிறது), பிட்யூடரி (Pituitary இது மண்டையின் அடிப்பாகத்தி லிருக்கிறது), சுப் ராரீனல் (Supra Renal இது Kidney என்ற குண்டிக்காயின் மேலிருக் கிறது) எனப்படுகின்றன. இவைகளுள் மிக முக்கியமானது தைராய்ட் என்பது. இதிலிருந்துவரும் சத்துக்கு தைராக்ஸின் என்று பெயர். இதில் ஐயோடின் (Iodine) ஆர்ஸனிக் (Arsenic) என்ற இரண்டும் உள்ளன. இந்த தைராக்ஸின் சத்து குறைவாயிருந்தால், நெற்றி பெருத்து கண் ணும் முக்கும் முகமும் சப்பையாகியிடும். கைகுஜப்பான் தேசத்திலுள்ள லுங்குங்கே தைராக்ஸின் குறைவு. ஆகையால்தான் அவர்கள் எல்லாரும் அப்படியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறே சுப்ராரீனல் குழாயில் வரும் சத்து குறைந்தால் மயிரில்லாத முகமும் உடம்பும், குறுகிய அளவும் ஏற்படும். இதனாலேயே ஆப்பிரிக்கா கண்டத்துக் காப்பிரிகள் அவ்வாறிருக்கிறார்கள்.

ரே கோபம் விளைப்பது:—சாதாரணமாக ஒவ்வொரு மனிதன் வாழ்க் கையிலும் இந்தக் குழாய்களில் வரும்சத்து பேதப்படுவதால் குணமாதி பாடுகளும் செயல்மாறுபாடுகளும் உண்டாகின்றன. உதாரணமாக சுப்ராரீ னல் இளாண்டு வழியாக அட்ரீனலின் (Adrenalin) என்ற சத்து இரத்தத் தில் கலந்தால் கண் சிவத்தல், உடம்பு ஹிடிடித்தல், மயிர்கள் நேராக நிற்றல், பல்நெரித்தல் முதலிய கோபக் குறிகளும் செயல்களும் நிகழும். ஆகையினால்தான் இரத்தத்தில் சர்க்கரை அதிகமாக ஹைபுரீ, உடம்பு ஹிடிடிக்கும், மற்ற இடங்களிலுள்ள இரத்தமெல்லாம் நரம்புகளுக்கு ஓடும். இரும் மக்கட் பிரிவும்:—தேசத்து மக்களுக்குப் பொதுவாக இந்தச் சத்துக்கள் ஒரு வகையாக இருப்பதுபோலவே குடும்பங்களிலும் இருக் கும். பொதுவாக மக்களை தைராய்ட் மிகுதியுடையோர், பிடேரி மிகுதி யுடையோர், அட்ரீனலின் மிகுதியுடையோர் என்று கூறசெய்யலாம்.

நீர்மை:—இத்தகைய அதிகசயங்களெல்லாம் நீரினிடத்தில் இருப்ப தால்தான் பழைய தமிழ்மக்கள் சிறப்புக் குணங்களின் தொகுப்பு அல்லது சேர்க்கைக்கு நீர்மை என்று பெயரிட்டார்கள் போலும். இம்மட்டில் நீரைப் பற்றிய பேச்சை நிறுத்தி இனித்தீயைப் பற்றி ஆராய்வோம்.

தீ அல்லது தேஜஸ்:—பழைய கட்டளை நூல்களில் இதன்குணம் சுட்டு ஒன்று வித்தல் என்றிருக்கும். தீயின் முக்கிய குணம் வெப்பம். சூரிய வெப்பம் ஒன்று நீங்கலாக நாம் சாதாரணமாகக் காண்கின்ற வெப்பமெல் லாம் பிராணவாயுவின் சேர்க்கையால் (Oxidation) உண்டாவதே. நமது உடம்பிலுள்ள 98.5° F என்ற அளவில் நிற்கும் வெப்பம் நாம் உட்கொள் றும்பிராணவாயு ஏனைய பொருள்களைச் சுட்டு மாற்றுவதால் உண்டாகும் வெப்பமே. அது அளவுக்கு மீறி வேலைசெய்தால் உடம்பு வெப்பம் அதிகரிக்கும். நாம் கஷ்டமான வேலையொன்றைச் செய்யும்போது உடம்பு சுடு வதற்குக் காரணம் அதுவே. ஜூரம் வந்தால் உடம்பு சுடுவதற்கும் காரண மும் அதுவே. வேலையினால் உடம்பு சுடுவதைக்க இளைப்பாறல், குளித் தல் முதலிய சிகிச்சைகள் போதும். ஆனால் ஜூரத்தினால் உடம்பு சுடுவதை நீக்க இந்த சிகிச்சைகள் போதா. ஏனென்றால் உள்ளே சில சூற்றங்கள்

மிகுந்தால்தான் பிராணவாயு அவைகளைச் சுட்டு வெப்பத்தைப் பதிகரிக்கும். ஆகையால் இப்பிராண வாயுவுக்கிரையாககொய்து, செந்நூரம், சிலவேம்பு முதலிய கசப்புச் சத்துக்களைத் தாவேண்டும். இவைகட்கு (Alkalies) என்று பெயர். இந்த சிகிச்சைக்கு (Alkalisng the System) என்று பெயர். இவைகள் உள்ளே சென்றால் இவைகளைப் பிரித்து எரித்து வேலை செய்து பிராணவாயு தனது சக்தியை யொழிக்கும்.

எரியும் சத்துள்ள பொருள்கள்:—சாதாரணமாகத் தீவைத்தால் எரி யக்கூடிய பொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் கரி, நீர்வாயு, பிராணவாயு ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்திருக்கும். இவைகளுக்கு (Carbo-hydrates) (கார்போ ஹைட் ரேட்ஸ்) என்று பெயர். இவைகளில் தீயிட்டால், இந்த மூன்றும் தனித்தனியே ஆகாயத்திலுள்ள கரி, நீர்வாயு, பிராண வாயுக்களோடு சேர்ந்து அவைகளோடு ஒன்றிவிடும். இதைத்தான் பழைய கட்டளை நூல் சுட்டு ஒன்றுவித்தல் என்கிறது போலும். இம்மட்டில் தீயைப்பற்றி நிறுத் திக்கொண்டு உலகத்திலுள்ள எல்லாத் தீயுக்கும் வெப்பத்துக்கும் காரண மாகவுள்ள சூரிய வெப்பத்தைப்பற்றிச் சிறிது கவனிப்போம்.

சூரிய வெப்பம்:—சூரிய வெப்பம் இல்லாவிட்டால் உலகத்தில் உயிர் கள் வாழவேமுடியாது. சூரியவெப்பம் குறைந்துள்ள மழை காலம் பனிக் காலங்களில் நமக்கு எவ்வளவு நோய்கள் வருகின்றன? சூரியவெப்பமில்லா விட்டால் கடல்நீர் மேகங்களாகி சுத்தமழை நீராக மாறி ஆறு ஏரி குளங் கட்கு வரமுடியாது. நீரில்லாவிடில் உயிர் வாழ்க்கை இல்லை யென்று முன் னரே படித்தோம். சூரிய வெப்பமும் வெளிச்சமும் இல்லாவிட்டால் செடி களில் கார்போ ஹைட்ரேட் என்ற வஸ்து உண்டாகாது. காற்றிலுள்ள கரி வாயு (Carbondioxide) பிரிந்து கரிசெடிக்குள் ஹைவது போட்டோ சிந்த சிஸ் (Photosynthesis) என்ற ஒரு தொழிலினால் நடக்கிறது. அது சூரிய வெப்பமும் வெளிச்சமும் இல்லாவிட்டால் நடவாது. பணத்தை இரும்புப் பெட்டியில் சேர்த்து வைப்பதுபோல் தாவர வர்க்கங்கள் Photosynthesis என்ற தொழிலினால் சூரியவெப்பத்தை Carbohydrates என்ற பொக்கிஷ மாக மாற்றிச்சேர்த்து வைக்கின்றன. இப்பொக்கிஷத்தையே பறவைகள், நீர்வாழ்வன, விலங்குகள், மக்கள் ஆகிய எல்லா ஜீவராசிகளும் கையாளு கின்றன.

வெப்பமும் வேலையும்:—வெப்பத்துக்கும் வேலைக்கும் சம்பந்தமுண்டு. வெப்பம் வேலைசெய்யும். வேலையும் வெப்பத்தைச் செய்யும். நீராவியின் வெப்பம் புகை வண்டித் தொடரையும், எண்ணெய் ஆவியின் வெப்பம் மோட்டார் வண்டியையும் இழுக்கின்றன. இதிலிருந்து வெப்பம் வேலை செய்வதை பறியலாம். தச்சன் மாத்தைக் குடையும்போது துறப்பணம் முனைபைத் தொட்டுப் பார்த்தால் அது நொதிக்கும். சக்கிமுக்கிச் சுல்லித் தட்டினாலும் சாணைப்பிடிக்கும் சுல்லில் கத்தியைப் பிடித்தாலும் தீப்பொதி கின்றபும். இவைகளிலிருந்து வேலை வெப்பத்தைத் தருவதை பறியலாம். இம்மட்டில் தீயைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியை நிறுத்தி இனி வாயுவைப்பற்றி யோசிப்போம்.

வாயு அல்லது வளி :—இதன் தொழில் சலித்து எவையுந் திரட்டுதல் என்று கட்டளை நூல் கூறும். சர்வ வியாபகத் தன்மை என்று பொதுவாகக் கூறலாம். ஒரு பாத்திரத்தில் மண் அல்லது தண்ணீரை வைத்தால் வைத்த இடத்தில் அது இருக்கும். ஆனால் கொஞ்சம் வாயுவொன்றை விட்டால் அப்பாத்திரம் முழுமையும் அதுவாகவே வியாபிக்கும். தான் இருக்குமிடத் தம் அங்குள்ள வேறு பொருள்களை ஒட்டமுயலும். நமது உடம்பினுள்ளே எல்லா வேலைகளையும் நடத்தும் ஆட்கள் பத்து வாயுக்களே. வாயில் வைக்கும் சோற்றைப் பிடித்து வயிற்றில் தள்ளி, சிக்குபின்னமாக்கி, ஜீரணப் படுத்தி, பிரித்து, இரத்தத்தில் சத்தைச் சேர்த்து, சக்கையை மலத்தில் தள்ளி, மல மூத்திரங்களையும் வேர்வை முதலியவற்றையும் வெளியேதள்ளி, இரத்தத்தை உடம்பு முழுமையும் பாச்சி வேறு எண்ணிறந்த வேலைகளையும் செய்வன இந்த பத்து வாயுக்களே. மோட்டாரில் விடும் பெட்ரோல் வாயுவாகக் காற்றோடு கலந்து வெடிக்கும் கலவையாக (Explosive mixture) மாறிவெடித்து பிஸ்டன் (Piston) என்ற குழாயைத் தள்ளி சக்கரத்தை உருட்டுகிறது. அல்தேபோல் நீராவியும் இரயில் சக்கரத்தை உருட்டுகிறது.

வாயுவின் சக்தி :—உலகத்திலுள்ள முக்கியமான வாயுக்கள் பிராண வாயு, நீர் வாயு, கரி வாயு, உப்பு வாயு என்பனவே. இவைகளில்லாவிடில் உலகமே நடைபெறுது. இவைகளின் வேலைகளை யெல்லாம் முன்னரே பல இடங்களில் கண்டோம். குறுகவும் நீளவும் உள்ள சக்தியே வாயுவின் பெருமையாகும். வாயு புத்திரான அதுமானும் குறுகவும் விரைவாகவும் எடுக்கவும் செய்தகதையின் உட்கருத்தும் இதுவாக இருத்தல்கூடும். பெருக் கத்தில் பெருகவும் சிறுக்கத்தில் சிறுக்கவும் செய்தல் உண்மை ஆற்றலுக்கு அழகேயாம்.

ஆகாசம் அல்லது வான் :—இதன் தன்மை நிரந்தரமா யிடங் கொடுத் தல் என்று கட்டளை நூல் கூறும். இதில் காலம் இடம் என்ற இரண்டின் சேர்க்கையும் புலப்படும். ஆங்கிலத்தில் இருபதாம் நூற்றாண்டு அறிஞர்கள் இதை Space-time (இடம் காலம்) என்கிறார்கள். இதன் தன்மைதொழில் முதலியன குக்குமமாகவே யிருக்கும். ஸ்தூலத்தில் அதிகமாக ஒன்றும் தெரியாது. ஒசையென்பது ஆகாசத்தில் எழுவது. ஈதர் (Ether) என்ற ஒரு குக்கும வஸ்து ஆகாசத்தில் இடைவெளி யின்றி எங்குமுள்ளது. ஒசை இவ் ஈதரில் அலையோட்டத்தை உண்டாக்குகிறது. இவ்வோட்டத்தை ஏற் கும் கருவிகளுக்குத்தான் இவ்வோசை கேட்கும். சில ஒசைகள் சில அடிகள் தூரத்தான் கேட்கும். பிரங்கி வெடி பலமைல்கள் கேட்கும். அலையின் அளவையும் ஏற்கும் கருவியின் நுட்பத்தையும் பொருத்தது ஒசை கேட் கும் சாத்தியம். இங்கிலாந்தில் பாடுவதைக் கம்பி இல்லாத் தந்தி என்ற (Wireless-வயர்லெஸ்) கருவி கொண்டு இந்தியாவில் கேட்கலாம். அல்தே போல் பாடுகிறவர்களையும் காண்பதற்கும் டெலிவிஷன் (Television) என்ற சாதனமுண்டு. ஒசையலைகளைப் பிடிப்பதைப் போலவே ஒளியலைகளையும் பிடித்தால் தூரப்பார்வை ஏற்படும். உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருள்களி லும் எலக்ட்ரான்ஸ் (Electrons) புரோடான்ஸ் (Protons) என்ற இரண்டு தான் உள்ளனவென்றும், அவைகளின் தொகையும் நிலையும் மாறி மாறி யிருப்பதால்தான் பலவகையான அணுக்களும் பொருள்களும் உள்ளன வென்றும் இந்நூற்றாண்டின் ஆராய்ச்சி கூறுகின்றது.

இதோடு தினசரி வாழ்வில் பெளதிக அறிவு என்ற பாடத்தை முடித்து விடுவோம். சபம்.

மூலமந்திரம் ஒதல் *

[திரு. P. பொன்னரங்க முதலியார் அவர்கள், B. A.]

மெய்யன்பர்களே!

இன்று இங்கு ஒரு சொற்பொழிவு நிகழவேண்டுமென்று என்னிடம் தெரி வித்த என் நண்பர் விருப்பத்திற் கிணங்கி நான் மூல மந்திரம் ஒது தல் என்னும் அரிய பெரிய விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசத் துணிந்திருக்கிறேன். இவ்விஷயத்தில் அதிக அனுபவமுள்ளவர்களும் பக்தி, சிரத்தை, கல்வி, கேள்வி, ஒழுக்கம் முதலியவற்றால் சிறந்தவர்களுமே இதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு அருகராவர். ஆயினும் உங்கள் முதிர்ந்த அன்பின் உதவியைக் கொண்டும், தெளிந்த ஞானத்தைப் பற்றுக் கொடாகக் கொண்டும் ஏதோ சிறிது பேச முயல்வதில் நிகழும் குற்றங்களை நீங்கள் பாராட்டாமல் நான் எடுத்துக் காட்டும் மேற்கோள்களின் மகிமையை நன்குணர்ந்து, அவைகளைப்பற்றி ஆலோசித்து இந்த விஷயத்தை ஐயந்திரிபற உணர்ந் மாறு உங்களுக்கு உதவி செய்ய “இறைஞ்சு சுகராதியான தொன்னீர்மையாளர்க்கு மானிடம் வகுத்த” அருளைத் துணையென்று நம்பி இந்த விஷயத் தைத் தொடங்குகிறேன்.

தமிழில் பேசப்பயிலும் ஒவ்வொரு குழந்தையும் முதலில் அம்மா, அப்பா, தாத்தா என்று தான் பேசும். ஆகவே, ஒரு தமிழ்க் குழந்தை ஆரம்பத்தில் அ, த என்னும் எழுத்துக்களைத் தானாகவே பிரயோகிக்க ஆரம்பிக்கிறது. இந்த எழுத்துக்களின் சேர்க்கையே “அத” என்னும் பிரணவம் அல்லது மூல மந்திரம். இதுவே மூல மந்திரம் என்று வேதத்தின் முதலில் கூறி யிருப்பதாக சுவாமி தயானந்தர் சத்யார்த்தப் பிரகாசிகையில் விளக்கி யுள்ளார். (அதிலிருந்து சில பாகங்கள் அப்பொழுது படிக்கப்பட்டன). “பெரு நெறியாகிய பிரணவம் ஓர்ந்து” என்று திருமூலர் சொல்லி யிருப்பதால் பிரணவம் ஓர்வது அவசியம் என்று தெரிகிறது. அருட்பாவிலும் “ஒருமையுடன்” என்னும் தொடக்கத்த பாட்டில் “பெரு நெறி பிடித் தொழுக வேண்டும்” என்கிறார். திருவாசகத்திலும் சிறு நெறிகள் சேர்ந்தால் திருவருளையடைய முடியாதென்று “நெறியல்லா நெறிதன்னை....” என்ற தொடக்கத்துப் பாட்டில் விளக்குகிறார்.

இந்தப் பிரணவத்தைச் சாதாரணமாய் அ, உ, ம் சேர்ந்த ஓம் என்னும் ஒரொழுத்தொரு மொழியாக சைவ நூல்களிலும், வைணவ நூல்களிலும் நாம் காண்கிறோம். தமிழில் அ என்பது எட்டைக் குறிப்பதாலும், உ என்பது இரண்டைக் குறிப்பதாலும், இரண்டும் சேர்ந்து பத்து என்னும்

* இது, சென்னை இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையின் குகாந்த நிலையத்தில் திரு. P. பொன்னரங்க முதலியார் அவர்கள் B. A. 13-4-32ல் கீழ்க்கண்ட சொற்பொழிவின் சாரம்; திரு. G. கலியாணம், B. A. Dip. Ec., கைக் குறிப்புகளினின்றும் வரையப்பட்டது.

தொகையை ய என்பது குறிப்பதாலும், பிரணவத்தைச் சொல்லாமற் சொல்ல விழைபவர் “எட்டும் இரண்டும்” என்றே குறிப்பர். திருவாசகத்தில்,

“பட்டி மண்டபம் ஏற்றினே எட்டு மிரண்டும் அறியேனயே”

என்று திருச்சதகத்தில் வருவது நோக்கத்தக்கது.

“எட்டு மிரண்டும் அறியாத பேதை
ஏழை நான் ஐயே”

என்று நந்தனார் சரித்திரத்தில் படித்திருக்கிறோம். பெரியாழ்வாரும் “மூலமாகிய ஒற்றை பெழுத்தை மூன்று மாத்திரை உள்ளூற வரங்கி” என்று கூறியிருக்கிறார். பெரிய திருமொழியில் ‘ஓர் எழுத்து ஓர் உருவானவனே’ என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. திருமழிசையாழ்வாரும் “எட்டி ஐடி அண்டெனும் கயிற்றினால் மனந்தனைக்கட்டி வீடி லாதவைத்தகாதல் இன்பமாகுமே” என்று கூறுகிறார். ஆகவே, பிரணவஜபம் சைவர்களுக்கும் வைணவர்களுக்கும் பொது என்று சொல்லலாம். மற்றும், “எட்டாம் எழுத்தை ஏழையேற்குப் பகர்ந்த முத்தா” என்று ‘அச்சா’ என்னும் தொடக்கத்துத் திருப்புகழிலும், “ஓரெழுத்தில் ஆறெழுத்தை ஒதுவித்த பெருமானே” என்று இன்னொரு திருப்புகழிலும், “ஓம் எனும் உபதேசவித்துடன் அணைவோனே” என்றவே றொரு திருப்புகழிலும் சொல்லியிருப்பதால், குமாகுரு அருணகிரியாருக்கு முதலில் உபதேசித்தது பிரணவம் என்றே சொல்லலாம். கந்தரதுபூதியில் வரும் மகாவாக்கியம் பின்னர் உபதேசிக்கப்பட்டதுபோலும். ஏனெனில், உபதேசக்கிரமத்தைத் தமது அரிய னாலாகிய திருப்பாவில் விளக்கும் பாம்பன் சுவாமிகள், முதலில் சமய தீக்கையாகிய ஐந்தெழுத்து அல்லது ஆறெழுத்து உபதேசமும், பிறகு விசேட தீக்கையாகிய ஒங்கார உபதேசமும் செய்யப்படல்வேண்டும் என்று உணர்த்துகிறார். இவைகளின் பின்னர் நிர்வாண தீக்கையாகிய மகாவாக்கியம் உபதேசிக்கப்படவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. இந்த மூன்று தீக்கைகளும் கைவரப்பெற்றவர்கள்தாம் திருமூலர் திருமந்திரத்தை ஒதுவதற்கு அருகர் என்று அதிலுள்ள முகவுரையால் அறிகிறோம். முதலில் ஐந்தெழுத்து அல்லது ஆறெழுத்து உபதேசம் பெறுபவர்கள்கூட இயமம் நியமம் முதலிய ஒழுக்கம், ஆசாரம் உடையவர்களாய் இருத்தல்வேண்டும் என்று பலர் சொல்வர். ஆயினும் திருஞானசம்பந்தர் தம் அருமைத் திருவாக்கால் இப்படிப்பட்ட நிபந்தனை அவசியமில்லை பென்று இந்தப் பாசுரத்தால் விளக்குகிறார்.

“கொல்வா ரோனுங் குணம்பல நன்மைகள்
இல்லாரோனு மியம்புவ ராயிடில்
எல்லாத் தீக்கையு நீங்குவ ரென்பரால்
கல்லார் நாம நமச்சிவாயவே”

எப்படிப்பட்ட தீக்கை யிழைத்தவர்களாயினும் எம்பெருமான் நாமமாகிய ஐந்தெழுத்தால் புனிதராகக் கூடும் என்பது கூன்பாண்டியனுக்கு அவர் அனுசரித்த முறையால் விளங்குகிறது. இக்கருத்தை வற்புறுத்தும் பொருட்டே இன்னொரு பாசரம் அவர் திருவாய் மலர்ந்தருளியிருக்கிறார்.

“நாக மேழ்புக நாடின ராயினு
முரைசெய் வாயின ராயினுருத்திரர்
நிரவியே புகுவித்திடு மென்பரால்
வாதனா நமச்சி வாயவே”

இப்படிப்பட்ட பரிசுத்தமாக்கும் தன்மைத்தாகிய ஐந்தெழுத்தை ஒருவன் இடைவிடாது உச்சரித்தால் அவன் நெஞ்சுக்கத்தில் எம்பெருமான் கோயில் கொள்வார் என்பதைத் திருமூலர்,

“அஞ்சுக அஞ்செழுத் துண்மையறிந்தபின்
நெஞ்சுக்கத் துள்ளே நிறையும் பராபரம்”

என்பதால் விளக்குகிறார். இங்கே அஞ்சுக என்பதை அஞ்சு+உக என்று பிரித்து, பஞ்சமலங்கள் நீங்க எனும் பொருளில் கொள்ளவேண்டும் என்பது ஒழிவினொடுக்கத்தில் “அஞ்செழுத்தால் பஞ்சமலக் கொத்தறும்” என்று சொல்லியிருப்பதால் அறிகிறோம். இந்தப் பஞ்சமலங்களாவன: ஆணவம், மாயை, கன்மம், வைந்தவம் அல்லது மாயேயம், திரோதாயி. இவைகளில் முக்கியமாய் உயிரை வாட்டுவது ஆணவம் என்னும் சகஜமலம். (அநாதி யியற்கை மலம்) மாயை கன்மங்கள் (ஆகந்துகம் அல்லது அநாதி செயற்கை) நமக்குத்துணையாயிருந்து ஆணவத்தை நீக்க உதவிபுரிவன, (ஒரு துணியிலிருந்த அழுக்கை நீக்க வண்ணான் மற் றொரு அழுக்காகிய சவுக்காரத்தை உபயோகிப்பதுபோல்). கன்மம் என்பது சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியம் (தொகுவினை, துவக்கவினை, ஏறுவினை) என்னும் மூன்று பிரிவுடையது. இவைகளில் பிராரத்துவம், நம் உடம்புள்ளவரைக்கும் நம் முடன் இருந்து சுக துக்கங்களாக நம்மை அனுபவிக்கச் செய்வது. பாம்பன் சுவாமிகள் அதை ‘உடம்புக்கும் உயிருக்கும் நீங்காத சேர்க்கையாக ஏற்பட்ட பிசின்’ என்பர். சஞ்சிதம் குருகடாட்சத்தால் நீங்கிப்போகும். (ஒரு பெரிய பஞ்சமூட்டை ஒரு சிறுதீப்பொறியால் எரிந்தொழிவதுபோல). ஆகாமியம் ஈசுவாரப்பணமாய்க் கர்மங்கள் ‘செய்யப்படுபவர் இடையில் தோன்றாமலே இருக்கும், (வறுத்த விதை முளைக்காததுபோல). ஏனைய மாயேயம், திரோதாயி கடவுளுடைய அருட்சத்தியின் அம்சமாகிய பராசத்தி, ஆதிசத்தியாக இருந்து நம்மை ஈடேற்ற உதவிசெய்யும். அந்த மாயேயத்தில் சேர்ந்தது பிரணவம். பிரணவ ஜபம் மிகவும் அவசியம் என்பது பிரணவத்தை விநாயகராகக் குறித்திருப்பதால் தெரிகிறது. விநாயகரைக் கும்பிடாமல் சிவனுடைய இரத்தத்தின் அச்ச முறிந்ததாகத் திருப்புகழில் “கைத்தலம் நிறைகணி” எனும் தொடக்கத்துப்பாட்டில், “அச்சிவன் உறைதம் அச்சது பொடிசெய்த அதிதீரா” என்று கூறப்பட்டிருப்பதால் அறிகிறோம். ஆகையால்தான் அவருக்கு “விக்கினேசுவரர்” என்ற நாமம் ஏற்பட்டது. அவரைக் கும்பிடாமல் தொடங்கும் காரியங்களுக்கு விக்கினம் செய்பவர் என்றும், அவரைத் தொழுபவர் விக்கினங்களைத் தீர்ப்பவர் என்றும் அந்த நாமத்தின் பொருள். பிரணவத்தைக் கொண்டே ஐந்து கிருத்தியங்களையும் கடவுள் நடத்துவதால் “ஐந்து கரத்

நாளைமுகப் பெருமாளே” என்று திருப்புகழில் சொல்லியபடி விராயகரை ஐந்து கால்கள் உடையவராகக் காட்டியிருக்கிறது. அந்த ஆணைமுகம் என்பது பிரணவத்தின் வரிவடிவைக் காட்டுகிறது. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வெள்ளை யானையின்மேல் கைலை சென்றார் என்பது பிரணவ ஜபத்தால் மோட்சம் அடைந்ததைக் குறிக்கும் என்று பாம்பன் சுவாமிகள் சொல்லுகிறார். அ, உ என்னும் இரண்டெழுத்துக்கள் சேர்ந்து ஓ என்றானதை சூரியோதயம், நிலோற்பலம், மதோன் மத்தன் என்ற சொற்றொடர்களால் அறிகிறோம். அ என்பது பதி எழுத்து; அதாவது எழுத்துக்களுக்கெல்லாம் முதலானது; அல்லது பதி என்னும் சிவத்தைக் குறிக்கும் எழுத்து. இ என்பது அபின்னா சத்தி விஷ்ணு அல்லது கங்கையைக் குறிக்கும். உ என்பது பின்னா சத்தி; அதாவது உமை அல்லது உத்தமியைக் குறிக்கும். (“உத் துமி புதல்வன்” என்று திருப்புகழில் விராயகரைச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது). “அகாமுதல எழுத்தெல்லாம் ஆதிபகவன் முதற்றே யுலகு” என்றும் குறளையும், “ஆரும் அறியார் அகாரம் அவன் என்று, பாரும் உகாரம் பார்த்திட்ட நாயகி” என்னும் திருமந்திரத்தையும் நான் இங்கே உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன். திருமூலர் திருமந்திரத்தில் பிரணவசமாதி என்றும், மோன சமாதி என்றும் தலைப்புகள் கொடுத்து சில பாக்களை யெழுதியிருக்கிறார். ஆகவே, திருமூலர் திருமந்திரம் படிப்பதும் நமது கடமை என்று நாம் எடுத்துக்கொண்ட சொற்றொடரின் பொருள் என்று கொள்ளலாம். “காலை எழுந்து கருத்தறிந்து ஒதிடின், ஞாலத் தலைவனை நண்ணுவர் அன்றே” என்று திருமூலர் திருமந்திரத்தில் சொல்லி யிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. அகார உகாரத்தின் சேர்க்கையால் வந்த ஒகாரத்தை சிவனுக்கும் சத்திக்கும் பிறந்த விராயகராகக் கொண்டாடுவது பாராட்டத்தக்கதே. ஆகையால்தான் பிரணவத்தில் மூன்றாவது எழுத்தாகிய மகரம் பாசம் குறிக்கின்றதென்று சொல்லாமல் குடிலையாகிய விராயகரைக் குறிப்பதாக ஓர் அன்பர் “திருமூலர் உபதேசப் பகுதி” யென்னும் தம் நூலில் காட்டுகிறார். அதேமாதிரி சத்து, சித்து சேர்ந்து ஆனந்தம் ஆகிய முருகர் பிறந்ததாகவும் சொல்வர். ஆகவே விராயகரும், முருகரும் ஒன்றே பென்று சொல்லலாம். இதேமாதிரி உ, ம், அ சேர்ந்து உமா ஆவதால் சத்தியே விராயகர் என்றும் சொல்லலாம். இதனால் விராயகர், முருகர், சத்தி, சிவம் ஆகிய நால்வரும் ஒரே மூர்த்தியைக் குறிக்கும் என்பதை மறக்கொணாது. இந்த ஒரு மூர்த்தி வழிபாட்டைக் கொள்ள வேண்டியதே நமது கடமை என்று பாம்பன் சுவாமிகள் வற்புறுத்துகிறார். இந்தப் பிரணவம் ஐந்து கருத்தியங்களுக்கும் காரணமாய் இருப்பதால் இதை ஐந்தாகப் பிரிக்கிறார்கள். அந்தப் பிரிவுகள் அ, உ, ம், வந்து, நாதம் என்பன. ஆகையால்தான் இதை ஒங்காரமாகிய ஐந்தெழுத்தென்பர். சிவபஞ்சாட்சரத்திலுள்ள ஐந்தெழுத்துக்களை இவைகளுக்கு ஒப்பிடுவர். அந்த பஞ்சாட்சரத்தில் ந திரோதாயியையும், ம ஆணவமுதலிய மலங்களையும், ய ஜீவனையும், வ வழி அல்லது வாலே அல்லது வாயி என்கிற சத்தியையும், சி என்பது சுகரமாகிய சிவத்தையுங் குறிப்பதாகச் சொல்வர். இப்படி இந்த

ஐந்தெழுத்தின் கருத்தை அறிந்து ஒதுவது பிரணவஜபத்திற்குச் சமமானதாகும். ஆகையால்தான் மூலமந்திரம் என்பதற்குச் சிவபஞ்சாட்சரம் என்றும் சொல்வர். பெரிய புராணத்தில் “ஆதிமந்திரம் அஞ்செழுத்தோது வார் நோக்கும்” என்று சம்பந்த சுவாமிகள் புராணத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதேமாதிரி முருக வழிபாடுடையார் ஆறெழுத்தை மூலமந்திரமாகக் கொண்டாடுவர். இந்த ஆறெழுத்து சகரம் ஆதியாகிய சரவணத்தில் உற்பவித்தவனே என்னும் பொருளுடையது. ஆனால் சுந்தரனுபூதியில் “நாதா” என்னும் தொடக்கத்த பாட்டில் குமரனுக்கு நமஸ்காரம் என்றும் பொருள்படும் ஆறெழுத்தைக் காட்டி யிருக்கிறது. அதை நச்சினர்க்கினியர் ஆறெழுத்தென்று சொல்வர். இதில் ரா, ம, என்னும் எழுத்துக்கள் வருவது கவனிக்கத்தக்கது. ராம என்பது தாரக மந்திரம் என்று வைணவர் சிலாகிப்பர். அரா, உமா சேர்ந்து ராம என்று ஆனதாகச் சைவர் சொல்வர். இது நிற்க, மேற்சொன்ன ஆறெழுத்தில் ரா என்னும் எழுத்துக்குப் பின்னால் ய என்பதை வருவித்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுது தான் குக்கும் பஞ்சாட்சரத்தின் இடையில் ஜீவனைக் குறிக்கும் ய என்னும் எழுத்தும், அதன் பின்னே பாசத்தைக் குறிக்கும் நம என்னும் எழுத்துக்களும், இருப்பது போல் இந்த ஆறெழுத்திலும் குமரா என்பதற்குப் பிறகு ஜீவனைக் காட்டும் ‘ய’ காரமும், பாசத்தைக் காட்டும் ‘நம’வும் சேர்ந்து அதைப் பூர்த்தி செய்தது போலாகும். இவ்விதம் பார்த்தால் சகரம் என்னும் தொடக்கத்த ஆறெழுத்தில் ஜீவனும், பாசமும் இல்லை யென்பது விளங்குகிறது. இதற்காகத்தான் அதனுடன் ‘ய, நம’ என்பவைகளைச் சேர்த்துப் பாம்பன் சுவாமிகள் திருவலங்கற்றிரட்டில்,

“இன்று சரவண பவாயநம : என்பதற்கு நாவே அன்றென் செய்தா யோ அறம்”

என்று காட்டுகிறார். இந்த சொற்றொடரை ஒன்பதெழுத்தென்றும், இதற்கு முன்னால் ஓர் எழுத்தாகிய பிரணவத்தை உடைய சொற்றொடரைப் பத்தெழுத்தாகவும் சுவாமிகள் பரிபூரணனந்த போதத்தில் காட்டுகிறார். ஆனால் எந்த விதமான ஆறெழுத்தாயினும் சரி, நாம் உச்சரிக்கு முறை, தகுந்தவரால் அறிந்த பிறகு விதித்த காலங்களில் குறித்த முறைப்படி உச்சரிப்பதே ஒழுங்கு. இல்லாவிட்டால் அந்த மந்திரம் கெடுதி செய்யும் என்று அவர் வற்புறுத்துகிறார். அதாவது காலை, உச்சி, மாலை யில் ஆசாரியர் மூலமாய் அறிந்தபடி ஓர் ஆசனத்திலிருந்து இடைவிடாமல் இரு பாலாரும், பிணி பூப்பு முதலிய காலங்களிலும் உச்சரிக்கலாம் என்றும், மூன்று எழுத்துக்களைச் சேர்த்து உச்சரிக்கவேண்டுமென்றும், தனித்தனியாக உச்சரிக்கக்கூடாதென்றும் அவர் விளக்குகிறார். ஆனால் பிரணவத்துடன் உச்சரித்தால் அதிக நன்மை பென்று பக்த விஜயத்தில் உள்ள ஜெய தேவர் சரித்திரத்தால் அறிவிக்கிறோம். இதேமாதிரி அஞ்செழுத்துக்கு முன்பும் பிரணவத்தைச் சேர்த்து உச்சரிப்பதால் அதிக நன்மையுண்டென்று அறிவிக்கிறோம். அப்பொழுது அந்தச் சொற்றொடர் பஞ்சாக்கர சடாட்சரம் என்பர். முன்பு சொன்னது ஒங்கார சடாட்சரம். இந்த மந்திரங்களை உச்சரிக்கும்போது சித்துவந்தன

கள் மாட்டு அழுந்தவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் மாயையை வெல்லலாம்; பவக்கடையும் கடக்கலாம். அப்பர் சுவாமிகள் கல்லால் கட்டப்பட்டு சமணர்களால் கடலில் போடப்பட்டபோது ஐந்தெழுத்து ஒதித்தான் கலாயேறினார் என்பது நமக்கு நன்றாய்த் தெரியும். அப்படி அவர்மாதிரி அல்ல நாமும் அவரைப்போல் ஈடேறக்கூடும் என்று அருட்பாவில்,

“சீர்தரு ளவுக் கலாயரைப் போலச் சிறியனுமோர்
கார்தரு மாயைச் சமணன் மண்க்கரும் கல்லிற்கட்டி
பார்தரு பவக்கட லிடைவீழ்த் திடப் பட்டு முன்றே
யேர்தருமைத் தெழுத்தோதுகின்றேன் கலாயேற் றாசே”

என்று திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் திருவாய் மலர்ந்தருளுகிறார். இங்கு கயிலை என்பது மாயை என்றும், கல் என்பது மனம் என்றும், கடல் என்பது பிறப்பிறப்பாகிய சம்சார வாழ்க்கை பென்றும், அதிலிருந்து கலாயேறுவதற்கு அஞ்செழுத்து அவசியம் என்றும் அறிகிறோம். இங்கு அப்பர் சுவாமிகளை ஜீவாத்மா என்று குறித்திருப்பதுபோல், கஜேந்திர மோட்சத்தில் கஜேந்திரன் ஜீவாத்மா என்றும், முதலை என்பது ஆசை என்றும் கஜேந்திரன் அருந்திய நீர் சிற்றின்பமாகிய சேற்று நீர் என்றும், அர்ஜுன அருந்தி ஆணவம் அதிகப்பட்டு, தன் சீர் கேடான நிலையை உண்டாக்க ஆன்மா கடைசியில் தான் அடைசிபமாகக் கருதின முதலையினின்று தன்னை விடுவித்துக்கொள்ள முடியாமல் கடவுள் அருளை நாடவேண்டி யிருந்ததென்றும் சொல்வர். அருட்பாவில் “ஆசையங்கரா” என்று ஒரு பாட்டில் சொல்லியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. “பெரும் பைம்புனத் துள் சிற்றேனல் காக்கின்ற பேதை கொங்கை விரும்பும் குமான்” என்னும் கந்தரலங்காரப் பாட்டின் பாகத்திற்கு உரை பெழுதியவர், தினைப்புனம் நெஞ்சம் என்றும், அதைக் காக்கும் வள்ளி ஜீவாத்மா என்றும், சிற்றேனல் என்பது அற்பசுகத்தைத் தரும் மண், பெண், பொன் என்றும், கொங்கை என்பது ஆன்மாவின் பக்குவ நிலை என்றும் குறிக்கிறார். இதேமாதிரி கந்தைத்துணி கட்டியிருந்த குசேலர் கண்ணபிரானை நாடிப்போய்க் குபேர சம்பத்துடன் திரும்பினது, ஜீவாத்மா தேகக் கந்தலுடன் கடவுளிடம் போக முயன்று, அவர் அருளைப்பெற்று, பேரின்பமாகிய செல்வத்தை அடைந்ததென்றும் சொல்வர். பட்டினத்தார் “ஆங்காக்களஞ்சியம்” என்ற தொடக் கத்த பாட்டில் தேகக் கந்தல் என்று தூல தேகத்தைப்பற்றிச் சொல்வது இங்கு குறிக்கத்தக்கது. அத்யாத்ம இராமாயணத்திலும், இராமர் ஜீவாத்மா என்றும், தசரதர் பரப்பிரமம் என்றும், அவர் மூன்று மனைவிகள் இச்சை ஞானக் கிரியாசத்திகள் என்றும், சீதை ஆனந்தம் என்றும், வசிட்டர், விசுவாமித்திரர் சிரவணம் (கேட்டல்), மனனம் (சிந்தித்தல்) என்றும், அனுமார் நிதித் தியாசனம் (தெளிவு) என்றும், சஞ்சீவிமலை நிட்டை என்றும், வாலி பயம் என்றும், வானரர் சுபலாசனை யென்றும், இராக்கதர் அசுபலாசனை என்றும், கும்பகர்ணன் தமோருணம் என்றும், இராவணன் இராஜலகுணம் என்றும், விபீஷணர் சத்துவகுணம் என்றும், இலக்குமணர் வைராக்ஷியம் என்

றும், அயோத்தி மோட்சம் என்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளால் ஜீவன் பரப்பிரமத்தை யடைவதற்கு அவன் அருள் வேண்டும் என்றும், அதற்குச் சிறந்த சாதனம் ஐந்தெழுத்து அல்லது ஆறெழுத்து அல்லது பிரணவம் ஒதுதல் என்றும் அறிகிறோம். அதேமாதிரி பிரணவத்தினின்று தோன்றிய அத்வைத மந்திரமாகிய சோகம் என்பதையாவது, அஜபாகாயத் திரியாகிய அம்சோகம் என்பதையாவது ஆகம வாக்கியமாகிய சிவோதும் என்பதை யாவது தக்கார் பால் கேட்டு உச்சரிக்கலாம்.

இந்த மந்திரங்களில் யாதாவது ஒன்றைத் தக்கவர் மூலமாய் உணர்ந்து விதித்த காலங்களில் சொல்லவேண்டும் என்று முன்னமே காட்டி யிருக்கிறேன். அப்படி சில காலம் சென்ற பிறகு ஒழிந்த நேரங்களிலெல்லாம் அந்த மந்திரத்தைச் சொல்வதுதான் சகச நிலையாகும். அந்த நிலையிலிருப்பவர்கள் “நற்றவாவுனை நான் மறக்கினும் சொல்லு நா நமச்சிவாயவே” என்று சொல்லக்கூடியவர்கள். அவர்கள் கூற்றுவனுக்கும் அஞ்சவேண்டிவ தில்லை. “கூற்றை அஞ்ச உதைத்தன அஞ்செழுத்துமே” என்பர் சம்பந்த சுவாமிகள். இது எப்படி சாத்தியம் என்பதைத் திருமூலர் “திருமந்திர உப தேசப் பகுதி”யில் விளக்கி யிருக்கிறார். ஒரு மணிதன் சாதாரணமாய் 12 அங்குலம் மூச்சை வெளியிலிட்டு, 8 அங்குலம் உள்ளுக்கிழுக்கிறான் என்றும், அப்படி 16 மாத்திரை உள்ளுக்கிழுத்து 64 மாத்திரை உள்ளே நிறுத்தி, 32 மாத்திரை சுவாசம் வெளியே விட்டால் அவன் வீணாய் 4 அங்குலம் வெளியில் விடமாட்டான் என்றும்,

$$16 \text{ சத்த (பூகம் - சிவ)} = 16 \times \frac{8}{12} \text{ அல்லது } 10\frac{2}{3}.$$

$$64 \text{ சத்த (கும்பகம் - ய)} = 64 \times \frac{4}{12} \text{ அல்லது } 21\frac{1}{3}.$$

மொத்தம் 32.

$$32 \text{ சத்த (ரோகம் - ஈம)} = 32 \times 1 = 32.$$

கிராம் 0 (ஷெடமில்லை.)

ஆகையால் இடைவிடாது தைல தாரைபோல் மூல மந்திரத்தை ஜபிப்பது மாயையை நீக்குவதற்கும், அஞ்ஞானத்தைப் போக்குவதற்கும், கூற்றை உதைப்பதற்கும் (காலத்தை வென்றிருப்பதற்கும்) சிறந்த சாதனம் என்றும் அறிகிறோம். ஒங்காரத்தைத் தனித்தாவது, ஐந்தெழுத்து அல்லது ஆறெழுத்துடன் சேர்த்தாவது ஜபிப்பது ஞானமாகிய உச்சியேறுவதற்கு அனுகூலம் என்பதைப் பாடுதொறையில் “ஒங்காரத்துட் புருந்து உச்சியேறி ஒன்பது துவாரத்தின் உட்புகுந்து துங்காமல் துங்கி நின்றாடாய் பாய்பே” என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அறியலாம். ஆனால் மந்திரங்களை முன்பின்மாரி உச்சரிக்கக்கூடாது; அசிரத்தையுடன் உச்சரிக்கக் கூடாது; உள்ளுக்குள்ளேயே ஜபிப்பது சிறந்த பலனைத் தரும். “காத லாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி” என்று தேவாரத்தில் கூறியிருப்பது

போலும், “அன்போடுருகி அகங்குழைந்து” திருமந்திரத்திற் கூறியிருப்பது போலும் உச்சரிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அந்த ஜபம் நம்மை ஞானமாகிய நன்னெறிக்கு உய்க்கும். அதனால் மோட்சமாகிய பந்த விடுதலையைப் பெறலாம். அப்பொழுது என்றும் அழியாத இன்பத்தை அனுபவிக்கலாம். இப்படிப்பட்ட இன்பத்தை அடைவதற்கு “எட்டும் இரண்டும் முற்படி” என்று அருட்பாவில் சொல்லியிருக்கிறபடி சிறந்த சாதனமாகிய மூலமந்திரம் ஜபிப்பதை நீங்கள் கடைப்பிடிக்குமாறு எல்லாம் வல்ல திருவருளை வேண்டுகிறேன்.

பெரிய புராண இடைச்செருகல்கள்

[சி. கே. சுப்ரமணிய முதலியார், பி. ஏ.]

(சென்னைச் சர்வகலாசாலைப் பிரசங்கம்)

[இதழ் ச. கௌ-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

இனி, முழு நீறு பூசிய முனிவர் புராணத்திலே ஒன்று முதல் ஐந்து வரை உள்ள பாடல்கள் ஐயப்பாடுள்ளன. திருநீற்றின் பிறப்பும் வகையும் பிறவுமாகிய இவ்வரலாறு இங்கே தருதல் அவசியமாகக் காணவில்லை. இப் பாடல்களின் போக்கும் சேக்கிழார் திருவாக்கினின்றும் வேறு படுகின்றன. முழு நீறு பூசிய முனிவர் புராணத்தில் திருநீற்றைப்பற்றிய வரலாறுகளை எல்லாம் தொகுத்து விரித்துக் கூறுவது அவசியமாயின், அதுபோலவே பத்தராய்ப் பணிவார் புராணத்தில் பத்தியைப்பற்றியும், பாமனையே பாடுவார் புராணத்திலே பாடல்களின் வகை விரிவுகளையும், சித்தத்தைச் சிவன் பாலே வைத்தார் புராணத்தில் சித்தம் முதலிய காணங்களின் வரலாறுகளையும், திருவாரூர்ப் பிறந்தார் புராணத்திலே திருவாரூர் வரலாறுகளையும், முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் புராணத்துள்ளே திருமேனிகளின் வகை தொகைகளையும் விரித்துச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் பேசியிருக்க வேண்டுமல்லவா? திருநீற்றினைப்பற்றிய ஒருவகை வரலாற்றைச் சண்டை சா நாயனார் புராணத்திலே ஆசிரியர் சொல்லியிருப்பதும் காணத் தக்கது.

எனக்குச் சமீப காலத்தில் பெரிய புராணத்துப் பழைய ஏட்டுப்பிரதி மிகவும் சிதைவுற்றுக் கிடைப்போன பிரதியில் சில தாள்கள் மட்டும் கிடைத்தன. அவற்றிற் பார்க்கும்போது இப்புராணப் பகுதி எழுதியுள்ள ஏட்டுத் தாள் ஏறக்குறைய அதிகச் சிதைவில்லாமல் கிடைக்கப் பெற்றேன். அதில் ‘சாதியினிற்றலையான தர்ம சீலர்’ என்று இப்போது அச்சப் பிரதிகளில் இப்புராணம் 6-வது செய்யுளாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரே பாசுரத்தோடேயே இப்புராணம் நிறைவேறியுள்ளது. ஆகவின் 1 முதல் 5 வரை உள்ள திருநீற்றின் வரலாறுகிய இவ்வைந்து பாடல்களும் பிற்காலத்து யாராலேயோ எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டன என்று நான் கொண்

இன்னும் ஐடி சிதலமாகக் கிடைத்த தனி ஏடு இதழ்களை ஆராயும் போது இப்போது அச்சப் பிரதிகளிற் காண்கின்ற பாமனையே பாடுவார் புராணத்துப் ‘புரமுன்றும் செற்றானே’ என்ற முதற் பாட்டும் திருவாரூர்ப் பிறந்தார் புராணத்து ‘அருவாகி’ என்ற முதற் பாட்டும்; பூசலார் நாயனார் புராணத்து ‘அன்றினார் புரமொரித்தார்’ என்ற முதற் பாட்டும் இல்லாமலே எழுதப் பெற்றிருக்கின்றன. ஆகவே இம்முன்று பாடல்களும் பிற்காலத்துப் புலவர் யாரோ இதற் சேர்த்திருத்தல் கூடுமென்று ஐயப்படவேண்டியிருக்கின்றது.

ஆகவே அச்சப் பிரதிகளில் அதிகமாகக் காண்கின்ற 25 பாடல்களில் மேலே குறித்தபடி 24 பாடல்கள் தான் எளியேனது சிற்றறிவிற் பெற்ற வகை சேக்கிழார் திருவாக்கு அல்லாத இடைச் செருகலாயிருக்கும் என்பது எனது தாழ்மையான எண்ணம். மேலும் மிகுந்த பாடல்களையும் நான் குறிக்க இப்போது இயலவில்லை. மேலே எனக்குக் கிடைத்த பழைய சிதைந்த ஏட்டுத் தாள்களில் திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் நாயனார் புராணத்து ஆக மொத்தம் செய்யுள் 1253 என்று கண்டிருக்கிறது. அதன்படி இப்போது அச்சப் பிரதிகளில் அதிகச் செய்யுள் 3 மட்டும் காண்கின்றது. ஆனால் அடியேன் மேலே காட்டிய கொள்கையின்படி 7 செய்யுள்கள் வரை ஆளுடைய பிள்ளையார் புராணத்திலே நுழைந்து கொண்டதாக ஆகிறது. இந்த இடைச்செருகல்கள் யாவும் ஒரே காலத்து ஒருவராலேயே செய்யப்பட்டன என்று கொள்வதற்கு மில்லை. பொது வகையால் பிற்காலத் திருந்த வெள்ளி யம்பலத் தம்பிரான் (இவர் தர்மபுர ஆதீன முனிவர்களில் ஒருவர் என்றும் திருவிளையாடல் இயற்றிய பரஞ்சோதி முனிவரின் உறவினர் என்றும், சிவப் பிரகாச சுவாமிகளுக்கு இலக்கணங் கற்பித்த ஆசிரியர் என்றும் சொல்கிறார்கள்) என்பவர் தலையிலேயே பெரிய புராணத்திலும் தேவாரங்களிலும் தமது பாடல்களை இடைச் செருகலாக நுழைத்த குற்றம் பொது வகையாகச் சுமத்தப்படுகிறது. அவர் ஒருவரேயல்லாது வேறு சிலரும் இக்காரியம் செய்திருத்தல் கூடுமென்று நினைக்க இடமிருக்கின்றது.

மேற்கூறியபடி எனக்குக் கிடைத்த சிதைந்த தாள்களில் முனையடுவார் நாயனார் புராணத்திலே அச்சப்பதிப்பிற் காணும் 6-வது செய்யுளாகிய ‘யாவடுவானும்’ என்ற பாட்டு காணவில்லை. ஆனால் இப்பாட்டும் இடைச் செருகல் என்று கொள்ள என் மனம் துணியவில்லை. அந்த ஏடு எழுதினவர் அதனைத் தவறாக விடுத்து எழுதி யிருந்தாலும் இருக்கலாம். இடைச் செருகல்களைப்பற்றிய பேச்சை இத்துடன் நிறுத்துவோம்.

எலும்புக் கூட்டில் உயிரைப் படைத்தல்

[குறிப்பு:—இது சில நாட்களுக்குமுன் எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் தந்திச்செய்தியாக வெளியிடப்பட்டது. “சாமிலா அங்கம் உயிர் எய்த ஏற்றிய” திருஞான சம்பந்தர் திருவருட்செயல், மேல்நாட்டு அறிவியலாராய்ச்சிக்கும் உடன்பாடே யென்பது பற்றி இதை மிக மகிழ்ச்சியோடு வெளியிடுகிறோம்.—பத்திராசிரியர்.]

ஆராய்ச்சி யென்பதைக் கட்டிக் கடலிலெறிந்து விட்டு விரக்தி வேதாந்த போதை பருகி நம் நாடு தூங்கிக்கொண்டிருக்க, மேல் நாடுகளில் மிகத் தீவிரமாக நடந்து கொண்டிருக்கும் பலவித ஆராய்ச்சிகள் மக்களைத் திடுக்கிடச் செய்கின்றன. திரு. டபிள்யூ மார்லி மார்டின் என்னும் ஆண்டோவர் விஞ்ஞான விற்பனரது உயிராய்ச்சியால் ‘இனி அசாதாரண மென்பதே உலகிலில்லை’ என்று நாம் தீர்மானிக்கவேண்டியிருக்கிறது.

சுண்ணாம்புக் கல்லில் ஜீவாதார சக்தியுள்ளதென்றும், அதினின்றும் எப்பிராணியையும் சிருஷ்டிக்கலாமென்றும், பூமியின் கீழ்ப் புதைந்து கிடக்கும் ஜீவாங்குரமானது (ஜீவமுளை) அழிந்தனவாகக் கருதப்படும் பொருள்களிலிருந்து மீன், பல்லி முதலிய சிறு பிராணிகள் உற்பத்தியாதற்குக் காரணமாயுள்ளதென்றும், அவர் தமது நுண்ணிய பூதக் கண்ணாடியைக் கொண்டு செய்த ஆராய்ச்சியிற் மெளரித்துள்ளார்.

டெயிலி ஹெரால்ட் பத்திராதிபர் இது பெரிய அற்புதம் என்றும், ஆகவே நம்பத்தகாததென்றும் கூறினார். ஆனால், அவ்வாராய்ச்சியாளர் தாம் கண்டறிந்ததைத் தமது கண்ணாடியின் வாயிலாக அவருக்கு விளக்கிய பின் அவர் நம்பினார். இறந்துபோன பிராணி யொன்றின் எலும்புக் கூட்டைக் காட்டி, அது பாறைகளில் வெகு காலம் கிடந்ததாகவும், பின் ஜீவாங்குரத்தினால் புதிதாக உற்பத்தியாகிப் பிறகு இறந்ததாகவும் கூறினார். ஜீவாங்குரத்தினின்றும் சிறு குமிழிகள் குதித்துக் கிளம்பினதையும், அவற்றிலிருந்து ரூபம் தோன்றினதையும், அந்த ரூபம் அசையும் சக்தி பெற்றதையும் அவர் நேரிற் கண்டாராம்.

பல விஞ்ஞானிகள் இவரது ஆராய்ச்சியின் முடிவுகளைக் கண்டு கொண்டு அவற்றை விளக்கித் தாமே கண்டுபிடித்ததாகச் சாதிப்பரென்னுங் காரணத்தால் இவர் தமது ஆராய்ச்சியின் வழிகளை இப்பொழுது வெளிப்படையாகக் கூற இணங்கவில்லை.

ஆயினும், கூடு அழிகிறதே யொழிய அதனுள் தங்கிய உயிர் எக்காலத்தும் அழிவதில்லை யென்றும், கூடு அழிந்த ஒரு பிராணியின் ஜீவாங்குரம் திரும்பவும் வேற்றுருக் கொள்ளத் தயாராயுள்ளதென்றும் இவர் சாதிக்கிறார். பாறையிற் றும் கண்டுபிடித்த ஜீவாங்குரத்திலிருந்து பல உயிர்ப் பிராணிகளின் ரூபங்களை இவர் சிருஷ்டித்தாராம். சீமைச் சுண்ணாம்பைப் பரீக்ஷித்ததன் பயனுய் செடியை விருத்தி செய்தாராம். அதன் பின்னரே ‘ஏன் இப்படியே மற்ற ஜீவராசிகளையும் விருத்தி செய்யக்கூடாதென ஆராயப் புகுந்தாராம்’ இது மட்டுமோ? என்றைக்காவது மனிதனையும் கல்லிலிருந்து நான் சிருஷ்டிப்பேன் என்று நம்புகிறேன்’ என்று இவர் கூறுகிறார்.

சொற்பொழிவுக் குறிப்புகள்

[ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை, பி. ஏ., எல். டி.]

I நமது வாழ்க்கையின் நோக்கம்

- 1 (i) பலர் இதுபற்றி எண்ணுமை.
(ii) அறிந்தோ, தெளிவாய் அறியாமலோ, ஏதோ ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு நோக்கம் இருந்து வரல்.
- 2 வாழ்க்கை X இருக்கை. ‘வாழ்க்கை’க்குத் திட்டமான குறிக்கே ளிருத்தலின் அவசியம்.
- 3 குறிக்கோள்களின் தராதரங்கள் :
(i) உடலியற் கிளர்ச்சியின் தேவைகளை அடைதல் : பசி, காமம்
(ii) சுற்றியுள்ள பொருள்களின் இயல்பை அறிதல்--பாசஞானம்
(iii) பொருளிட்டம்.
(iv) அதிகாரப் பெருக்கம்.
(v) புகழ்ச்சி வேட்கை.
(vi) மெய்ப்பொருட் காட்சியும் இறைவனிருப்பும் அவன் குறிப்பு உள்ளவாறு ணர்தல்.
- 4 இம்மிகச் சிறந்த குறிக்கோளின் இருகூறு :
(i) கட்டிலிருந்து விலகிப் பூரணத்துவ மடைதல்—எண்குணப் பதியப் பெறுதல்.
(ii) அதையொட்டி யெழும் மன்னுயிர்த் தொண்டு.
- 5 (i) பரிபூரண நலம் உண்டோ? உண்டு; பிண்டத்தின் 5 பூதக் கட்டும் அண்டத்தில், ஆதாரமிருத்தல் போல், சிற்றறிவி, குப் பேரறிவு ஆதாரம்.
(ii) மக்களுள்ளும், அறிவாற்றலில் தராதரிருக்கு முண்மை.
- 6 ஆன்மா நித்தியமென்று ஏற்பட்டாலன்றோ இப் பேச்செல்லாம்? ஆம். ஆன்மா என்றும் உள்பொருளே.
(i) London Psychical Research Society செய்துவரு ஆராய்ச்சிகளும் முடிவுகளும்.
(ii) நமது யோகியர் ஞானியர் அநுபவ வாக்குகளும், செயற்கரு செயல்களும்.
- 7 என்ன குறிக்கோள் ஒருவனுக் கேற்றது? அவனே சிந்தித்து, தெளிந்து தேர்த்தெடுக்கக் கடவன்.
ஆனால், “உள்ளாவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல்.”
- 8 குறிக்கோளெதுவுமில்லா வாழ்வினும், குறுகிய சிறு குறிக்கோளே மொன்றிருத்தல் சிறப்பு.
- 9 குறிக்கோள் தேர்த்தெடுத்தலுடன் மற்றுந் தேவையாவன :
(i) தேர்த்தெடுத்த குறிக்கோளை எக்காலத்திலும் மறவாமை.

- (ii) அதை அடைய இடைவிடா முயற்சி.
 (iii) தமக்கும் இன்னல்களுக்கு அஞ்சாத தீரம்.
 (எடிசன், ஹென்ரிபோர்டு முதலியோர் சரிதம்; நந்தனார் மெய்ப்பொருள் நாயனார்.)

10 இந்நாளில் வாழும் நாம் கொள்ள வேண்டிய குறிக்கோள்கள்:

- (i) மக்கள் என்னும் முறையில்,
 (ii) இந்தியன் என்னும் முறையில்,
 (iii) தமிழர் என்னும் முறையில்,
 (iv) நாம் வாழும் ஊர் அல்லது ஊர்ப் பகுதியினர் என்னும் முறையில்.
 (v) நாம் குடும்ப உறுப்பினர் என்னு முறையில் ஒன்றற்கொன்று பொருந்தி ஒழுங்காய் அமையும்படி குறிக்கோள்களிருக்க வேண்டும்.

11 உலகில் பெருஞ்செயல் செய்தோரொல்லாம் தெளிவான குறிக்கோளைத் தேர்ந்தெடுத்தோரே.
 கொண்ட குறிக்கோளினும் சிரிய குறிக்கோள் புலப்படுமேல் அதைப் பின் பற்றுக.

12 உழைப்பிற்கு அஞ்சாதல் பேதைமை.

- (i) திரிகாணத்தானும் உழைக்கும் ஆற்றல் மக்கட்குண்டு.
 உழைக்க.
 (ii) 'உழைப்பின் வாரா உறுதிக ளுளவோ?
 கழைப்பின் வாராக் கையற வுளவோ?'

II நமது முன்னேற்றம்

1 சொற்பொருள் விளக்கம்.

(i) 'நாம்'—(அ) மக்கள்

(ஆ) இந்திய மக்கள்.

(இ) தமிழ் மக்கள்.

(ii) 'முன்னேற்றம்'—(அ) தற்சமய நிலை தாழ்ந்துள்ள தென்னும் குறிப்புண்மை.

(ஆ) அடையவேண்டிய இலட்சிய மொன்றுண்மை.

2 மக்களென்னும் வகையில் நமக்கு இருக்கவேண்டிய குறிக்கோள் யாது?

(i) பணமா?

(ii) இந்திரிய இன்பமா?

(iii) அதிகாரமா?

(iv) புகழா?

மாணத்தோடு இவை மறைதல்.

3 இந்தியாவின் விடை:

சம்பந்தர்: "ஏவமிக்க சிந்தையோ டின்பமெய்த லாமெனப் பாவமெத் தனையுநீர் செய்தொரு பயனிலை

கோவமிக்க நெற்றியான் கோடிகாவு சேர்மினே"*

"அல்லல் வாழ்க்கையுய்ப்பதற் கவத்தமே பிறந்துநீர் எல்லையில் பிணக்கினிற் கிடந்திடா தெழும்மினோ

கொல்லையேற்ற தேறுவான் கோலக்காழி சேர்மினே"†

அப்பர்: "தன்னில் தன்னை அறியுந் தலைமகன் தன்னில் தன்னை அறியில் தலைப்படும்."‡

"வாய்த்தது நந்தமக் கிதோர் பிறவி மதித்திடுமின் பார்த்தற்குப் பாசுபதமருள் செய்தவன் பத்த ருள்ளீர் கோத்தன்று முப்புரம் தீவளைத்தான் தில்லை யம்பலத்துக் கூத்தனுக் காட்பட்டிருப்பதன்றோ நந்தம் கூழைமையே"§

கந்தரர்: திருவாரூர்ப் பதிகம்.

"இறைகளோ டிசைந்த இன்பம்."

மணிவாசகர்: யாத்திரைப் பத்து, குழைத்த பத்து.

திருவருட்குறிப்பின் வழி நிற்க என்பது சாரம்:

4 இக்குறிக்கோளை யடைதற்குச் சாதனம்:

(i) உடம்பு: இன்றியமையாச் சாதனம். இதன் பெருமையும் சிறுமையும்,

"உடம்பா ரழியில் உயிரா ரழிவார் திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார் உடம்பை வளர்க்கு முபாய மறிந்தே உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே"—திருமுலார்.

(ii) உலகியல் வாழ்வு: குறிக்கோள் நிறைவேற்றற்குச் சாதனம்—சிற்றின்பச் சளியாட்டத்திற் கன்று.

(iii) பிற உயிர்த் தொடர்பு: நல்லாரிணக்கப் பயன். தாழ்ந்தோர்க் குதவலால் புண்ணியமும் காண சுத்தமும் பெருகல்.

(iv) குறிக்கோட்கு வேகு தொலைவில் மக்களிற் பெரும்பாலோ ரிருக்கு முண்மைக்குச் சான்றுகள்: உலகில் பேசர், பேரட்டி, கொடிய வறுமையும் அதை மாற்ற எண்ணாத பெருஞ்

* மகா சமாஜப் பதிப்பு: சம்பந்தர் தேவாரம்: பக்கம் ௩௮௧.

† " " " ௩௮௧.

‡ " அப்பர் தேவாரம்: " ௩௮௦.

§ " சம்பந்தர் தேவாரம்: " ௧௨௩.

செல்வமும் ஒருங்கிருத்தல், அறிவுக் குறைவு, ஆற்றற் குறை, துன்ப மிகுதி.

ஆகையால் முன்னேற்றம் தேவை.

5 இந்திய மக்களின் தற்கால இழி நிலை :

- உடல் வலுவும், ஆயுளும் வரவாகக் குறைதல்.
- மனவலுக் குறைவு—புலவர் பலர் தோன்றாமை.
- பெரும்பாலோர் வறமை மிகுதி.
- கல்விக் குறைவு—100-க்கு 12 பேருக்கு மேல் கையெழுத்திடவுந் கூடாமை.
- ஒழுக்கக் குறைவு—பொய் வழக்குகள் மிகுதி.
- பத்திக் குறைவு—கோயில்கள் பல பாழடைந்திருத்தல், சமய ஞானக் குறைவு.

6 எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற வேண்டிய அவசியம். அரசாங்கமும் சனத்தலைவரும் இக்குறைகளை உணர்ந்திருத்தலும், நீக்கப் பாடுபட்டு வருமுண்மையும். ஒத்துழைப்பின் அவசியம்.

7 சாதனம் :

- அனைவர்க்கும் திருந்திய குறிக்கோளுடைய கல்வி.
- மேல் நிலையிலுள்ள சிலரை மட்டுமன்றிக் கீழ் நிலையிலுள்ள ஏழை எளியோரைக் கைநாக்கப் பாடு படுத்தல்.
- இதற்கு வேண்டிய பொருளாதார வசதியும், அரசியல் முறையும், ஜன சமூக சீர்திருத்தமும்.

8 தமிழ் மக்கள் தற்காலச் சிறுமை :

- முற்பகுதியி லடக்கம்.
- சில சிறப்பு வகைக் குறைவுகள். தற்காலத் தமிழ்ச் செல்வர்க்கும் பொது சனங்கட்கும் தமிழ்ப்பற்றின்மை. வங்க, தெலுங்க, ஜப்பானிய, ஆங்கில சகோதரர் பாஷாபிமானச் சிறப்பு.
- தீண்டாமைக் கொடுமை. சாதி இந்துக்களுள்ளும் விபரீதப் பிளவுகள். சமயத்தில் சாதியை நுழைத்திருத்தல்.

அவர் முன்னேற்றம் : இந்தியாவின் முன்னேற்றத்தையொட்டியது. சில சிறப்புண்மைகள்.

- 2000 ஆண்டுகட்கு முன்னர் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கை, இரண்டொரு கூறு நீங்கலாக மற்றெல்லா வகையிலும் தற்காலத் தமிழர்க்கு மேல் வரிச் சட்டமாயிருக்கும் சிறப்பு.
- சமயாசாரியர் போதனையும் சாதனையும் போற்றுவதின் அவசியம். அப்பர் பாவநாசத் திருக்குறள்தொகை, சம்பந்தர் பஞ்சாஷாப் பதிகங்கள் பார்க்க.
- திருக்குறளை ஒழுக்கத்திற்கு வேதமாய்க் கொள்ளல் சிறப்பு.
- தமிழ்க் கல்வி பரப்பப் புலவரை முன்போற் பேணல்.

10 முன்னேற்ற முயற்சிகட்கு உயிர் தரவல்ல சாதனம். சமய வாழ்வு : இதைப் புனிதப் படுத்தலின் அவசியம்.

11 இதற்குக் கருவிகள்.

- நல்லொழுக்கமும் தெய்வ நிச்சயமும் தரவல்ல கல்வி பரப்பல்.
- ஆசிரிய நிலக்கண முடையோரோ ஆசிரியர் வேலையிலமர்ந்து பணி புரியுமாறு ஏற்பாடு செய்தல்.
- கோயில்களைப் புனிதப் படுத்தி, மக்கள் அறிவையும், ஒழுக்கத்தையும், பக்தியையும் வளர்க்கும் ஸ்தாபனங்களாக்கல்.
- மடங்கள் தம் நியாயமான கடமைகளைக் குறைவறச் செய்யும் படி தூண்டல்.
- பொதுநல ஊழியத்தில்—சிறப்பாய் இக்காலத்திற்கு வேண்டிய முறையில்—ஆண்டவனுக்கும் ஆருயிர்கட்கும் பணி செய்யும் வேட்கையுடைய சமயத் தொண்டரைப் பழக்கும் ஸ்தாபன மமைத்துப் பேணல்.

- பொருளும் உலக சுகமுமே நாட்டுச் சுதந்தர வேட்கையின் பயனென்று கோடலின் தீமை.
- ஆன்ம லாபத்தின் ஒப்புயர்வற்ற மேன்மையும் அவசியமும். மற்ற நலங்கள் இதற்குச் சாதனமா யமைத்தல்.
- அறிவும் அன்பும் பெருகுவதால்தான் நமது முன்னேற்றம் சித்தியாம்.

குருடர்கள் திருப்பதிகம் விண்ணப்பித்த க ல் வ எ ட் டி

[கிருமி கண்டன்]

திருவாளர் து. அ. கோபிநாத ராயர் இயற்றிய சோழ வமிச சரிதச் சுருக்கத்தில் - திருவாமாத்தூரில் ஒரு சாசனம் அவ்வூரிலே திருப்பதிகம் பாட 16 குருடர்களை யேற்படுத்தி அவர்களுக்கு உணவுக்கும் ஆடைக்கும் வேதனம் கொடுத்துவரச் சோழன் திட்டஞ் செய்தானென்று கூறுகிறது (பக்கம் 72) என்றது கண்டு ஆமாத்தூர் சென்று கல்வெட்டறிக்கை (Ep. Rep. 1903 - 4 No. 433) உதவியால் இடமறிந்து படி எழுதி இவ்வரை எழுதலாயிற்று.

விழுப்புரம் நிலையத்திற்கு வடமேற்கே மட்சாலையில் 3 மைலில் 'கா வின் மாமணி பொன் கொழித்திழி சந்துகாரகில்தரும் பம்பைரீர் அருவி' யின் கரையிலுள்ள ஆமாத்தூர், பாடல் பெற்ற நடுநாட்டுத் தலங்கள் இரு பத்திரண்டனுள் ஒன்று. இப்பெயர் ஆமாதாவூரின் மருஉ வென்பர். கோமாதாநுபுரம் இதன் நேராய வடமொழி யென்ப. இதற்குத் தேவாரம் 5-ம் அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் 4-ம் உள. நாவுக்கரசர் குறுந்தொகை 5-வது பாட்டால் இறைவர் பெயர் அழகியர் என்று தெரிகிறது. திருப்புகழில் அம்மையின் பெயர் முக்தார் நகை அழகுடையார் என்று வருகிறது.

இக்கல்வெட்டு, கோயில் சுற்றில் கிழக்குச் சுவரிலுள்ளது. ஈண்டுத் தரும் கல்வெட்டின் மூலம் வெட்டின் நடைபைத் தழுவித் குற்றெழுத்தை

நெட்டெழுத்தாக மாற்றியும், ந - வுக்கு ன - வேண்டிய இடத்து வைத்தும் திருப்பதியம் என்பதனைத் திருப்பதிகம் என்றும், வரிகளின் எண்ணை நகக் குறியினுள் இட்டு இடையில் பெய்தும் விளக்கப் பட்டுளது. இவ்வெட்டின் எழுவாயில் பயின்றுள்ள மெய்கீர்த்தி, அநபாயன் என்றது இரண்டாம் குலோத்துங்கனுடையது. இவன் கி. பி. 1123 முதல் 1146 வரை ஆண்டவனாதலால் இவ்வெட்டின் காலம் கி. பி. 1125 ஆகும். இதன் மூலம் இதுவரை எவராலும் வெளியிடப் படாததால் ஈண்டுத் தருகிறோம் :—

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ பூ மேவுவளர் திருப்பொன் மார்வு புணர், நாமேவு கலைமகள் நிலம் பெரிது நெற்ப, விசைய மாமகள் தன்னிரு புயத்திருப்ப, இசை (2)யின் செல்வி என் டிசை விளங்க, நிருபர் வந்திறைஞ்ச, நீணில மடந்தையைத் திருமணம் புணர்ந்து, சீர்வளர் (3) தருமணி முடி கவித்தன்ன அணிமுடி ருடி, மல்லி ஞாலத்துப் பல்லுயிர்க் கெல்லாம் எல்லையிலின்பம் யியல்லி கில்லெ(4)ய்த, வெண்குடை கிழற்றச் செங்கோ லோச்சி வாழி பல்லாழி ஆழி நடப்ப, செம்பொன் வீரலிம்ஹாசனத்து புவன முழு தடையா(5)னொடும் வீற்றிருந்தருளிய கோவிராஜ கேசரிபன்மரான திரிபுவன சக்கர வர்த்தின ஸ்ரீ தலோத்துங்க சோழ தேவந்த யாண்டு இரண்(6)டாவது இராஜ ராஜ வனநாட்டுப் பனைபூர் நாட்டு வாவலூர் நாட்டுத் தேவதானம்; திருவாமாத்தூர் ஆளுடைய அழகிய தேவர் (7) கோயிலில் திருப்பதிகம் பாடி வரும் குநடர்களைத் தவிர்த்தும் தேவாரத்து திருப்பதியம் பாடும் பொய்யாத சேவடி தேவர் கணநாதனா (8) இராஜ ராஜப் பிச்சனுக்கும் இவன் வர்க்கத்தார்க்கும் இக்கோயிற் திருப்பதியக் காணியான இவ்வூர் முதல் காணியாக குடுத்தோம். (9) இவன் வர்க்கத்தாரையு மெய் இட்டுத் திருப்பதியம் பாடுவித்துக்கொண்டு குருடர்களுக்கு விட்டுவரும் கிவரந்த(10)ப்படி இவர் களுக்கும் விட்டுக் கல்வெட்டுகவென்று திருவாய் மொழிந்த திருமுகம் பிரசாதஞ் செய்து வந்தமையில் இக்குருடர்(11)கள் முன்பிலாண்டுகள் அநுபவத்தின்படி பாடி வந்த குநடர்கள் பேர் பதனறுவரும் இவர்களுக்கு கண்காட்டுவார் இநவரும் ஆ(12)கப் பேர் பதினெண்மர்க்கு பேரால் நெல்லு பதக்காக, ஈனொன்றுக்கு நெல்லு முக்கலமாக, ஈன் முத்தூற்றறுபதுக்கு நெல்லு ஆயி(13)ரத்தென்பதின் கலமும், புடவை முதலுக்கு பேரால் காச ஒன்றாக; காச பதினெட்டுக்கு காச ஒன்றுக்கு நெல்லு இருபதின் கலமாக வ(14)ந்த நெல்லு ஆயிரத்து நானூற்று நூற்பதின் கலத் திற்கு, வேலி ஒன்றுக்கு நெல்லு நூற்றிரு(15)பதின் கலமாக இத்தேவர் தேவதானம் கவெணூரில் விட்ட நிலம் பன்னிரு வேலி. இந்நிலம் பன்னிரு வேலியும் காணியாக இவ்வூர் நில(16)க் கலாதபடியே கைக்கொண்டு இத்திருப்பதியம் பாடுவார் பேர் பதினெண்மரும் முன்று சந்தியும் வந்து திருப்பதியம் (17) விண்ணப்பஞ் செய்து முன்பிலாண்டுகள் இக்குருடர்கள் நிலக் கைக்கொண்டு செய்து வரும்படியே இத்திருப் பதியம் (18) விண்ணப்பஞ் செய்வாரும் செய்தவரக் கடவார்களாக. இப்பொய்யாத சேவடி தேவர் கணநாதன ராஜ ராஜ பிச்சனுக்கும் இவன் வர்க்கத்தார்க்கும் காணியாக குடுத்தோம்.

இதில் வந்துள்ள கணக்கு வருமாறு:—பேர் ஒன்றுக்கு நெல் 2 மரக்கா லாக (பதக்கு) நாள் ஒன்றுக்கு 18 பேருக்கு நெல் 3 கலம் (36 மரக்கால்); அப்படி நாள் 360-க்கு நெல் 1080 கலமும்; துணிக்கு (புடவை முதல்) பேர் ஒன்றுக்குக் காச ஒன்றாகக் காச 18-க்கு, காச ஒன்றுக்கு நெல் 20 கலமாக வந்த நெல் (360 கலமும் ஆகக் கூடிய) 1440 கலத்திற்கு வேலி ஒன்றுக்கு நெல் 120 கலமாக 12 வேலி (60 காணி) தானம் செய்யப்பட்டன. இக் கணக்கினால் காணிக்கு 20 கல குத்தகையும், கலம் 12 மரக்காலாக அளவை வழங்கியதும், வருடத்திற்கு 360 நாள் கணக்கில் வைக்கப்பட்டதும், நாட் டில் கிடைக்கும் தானியமே காசுக்கு ஈடாக மூலமாக (Standard) வைத் தெண்ணப் பட்டதும் கிடைக்கின்றன. அற்றை நாளிலேயே குருடர் விருத்தி சமயத் துறையில் கோலி கையாளப்பட்டது தெரிகிறது.

சென்னை

சென்னை - தவிர, கிற்ச.

† புடவை - துணி, உடை.

பெரிய புராணம்

மூலமும்

அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும்

வசனமும்

சஞ்சிகை

சஞ்சிகையாக

வேளிவதும்

ஏழை மக்கட்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் !

சேக்கிழார் பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருத்தொண்டர் புராண மென்னும் பெரிய புராணத்தைப் பற்றித் தமிழ்மக்கட்கு விரித்துக் கூற வேண்டுவதில்லை. பெரியபுராண மென்றும் பத்திரிகையை விரி சொட்டிக் கொண்டிருத்தல் வெள்ளிடைமலை. தன்னை ஒதுக்காமையும் கேட்போரையும் அன்புக்கடவில் திளைப்பிக்கும் போற்றத்தக்கவர்தான் பெரியபுராணம். கட்டவுள் அன்பு, ஆன்மநேயம், திருத்தொண்டு, சீர்திருத்தம், சொல் நயம், பொருள்நயம், தமிழின்பம் முதலியவற்றிற்குப் பெரியபுராணம் ஒரு வைப்பு என்று கூறல் மிகையாகாது. நெந்த தமிழ்ச் சாவிபக்கங்கள் பெரிய புராணமும் ஒன்று என்று ஒருங்கச் சொல்லலாம்.

இத்தகைச் சிறந்த தமிழ்நூலை ஏழைமக்கள் எவ்விதில் வாங்கிப் பயன் பெற இயலாது வருந்தாதல் கண்டு, அவ்வருத்தம் போக்குதல்பொருட்டுப் பெரியபுராண மூலமும், அதற்குத் திருவாளர் திரு. வி. கனியாணங்குதா முதலியார் வரைந்துள்ள அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளையும், வசனமும் சேர்ந்த ஒரு பதிப்பை டிம்மி சூறு பாரங்கொண்ட சஞ்சிகை சஞ்சிகையாக மாதத்தோறும் வெளியிட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அன்பர்கள் உடனே சந்தாதாரர்களாகச் சேர்வார்களாக.

முதல் சஞ்சிகை வெளிவந்து விட்டது

முழுப் புத்தகம் சுமார் 20 சஞ்சிகையில் முடிவு பெறக்கூடும். புத்தகம் முடிந்தபின் விலை ரூபா 5-க்கு மேல் ஆகலாம்.

சந்தா விவரம்

மாதச் சஞ்சிகை யொன்று தபாற் சேலவுடன்	ரூ. அ. பை.
	 0 4 6

புத்தக முழுவதற்கும் முன்பணம் (இம் முன்பணம் 1932ஆம்

ஆகஸ்டு மாதத்துக்குள் அனுப்பப்பட வேண்டும்)-சேன்னை	3 8 0
வேளியூர்—தபாற் சேலவுடன்	 4 0 0

6 சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்தனுப்புவோருக்கு ஒரு சஞ்சிகை அதிகமாக அனுப்பப்படும்.

காரியஸ்தர், முருகவேள் புத்தகசாலை,

12, கணபதி முதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை.